

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Календар

Двічі врятований від розстрілу

СТОР. 10

Повертаючись до надрукованого

Кому можна, а кому — ні

СТОР. 11

Хто винен?

Від зими до зими під загрозою виселення живуть дві офіцерські сім'ї

СТОР. 12

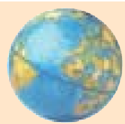
№ 215 (4715) П'ЯТНИЦЯ. 13 ЛИСТОПАДА 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Постраждають хлібороби від ігрищ торгівців

Держава не виконує взятих на себе фінансових зобов'язань перед структурами, які експортують продукцію сільгоспвиробництва. Про це йшлося під час прес–конференції «Зерновий ринок України. Банальне неповернення ПДВ експортерам зерна і продуктів його переробки, чи багатомільярдні збитки для виробників?». Хоча нинішнього року зібрано і не найрекордніший з часів проголошення незалежності України врожай, за прогнозами Мінагрополітики, в обліковій вазі зерна буде близько 47 мільйонів тонн. Двадцять сім мільйонів потрібно для внутрішнього споживання. Отже, майже 20 мільйонів тонн можна сміливо продати за кордон. До того ж понад 9,5 мільйона тонн вирощеного на наших полях зерна нового врожаю вже експортовано.

СТОР. 6

В колажі Олексія КУСТОВСЬКОГО використано фото Андрія НЕСТЕРЕНКА та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР:

Тема газу — одна з заручниць внутрішньої боротьби

Україна повністю розрахувалася за спожитий газ, остання виплата надійшла «Газпромові» вчасно, і претензій до нас бути не повинно. Однак неприємні запитання з вуст перших осіб Росії та європейських країн з'являються ледь не щодня. В чому причина?

Тема газу, як, утім, і тема грипу, просто стала заручницею внутрішньої політичної боротьби. Так вважає переважна більшість українських експертів, коментуючи останні заяви щодо газу політичних важковаговиків країни. У запалі своєї внутрішньовидової боротьби вони забувають про те, що Україні доведеться жити і співробітничати з Росією — постачальником газу і Європою — його споживачем і після 17 січня. Тому вкрай безвідповідальними, на думку фахівців, виглядають гіпотетичні підрахунки того, хто кому і скільки мільярдів винен або не винен за газ, а також припущення, що нібито з поставками російського газу в Європу через Україну взимку можуть бути проблеми.

СТОР. 7

КОРОТКО

■ Луцький автозавод відправив ще шістнадцять автобусів «Богдан» Міжнародному дитячому центру «Артек». Таким чином підприємство повністю виконало замовлення уряду з виготовлення 20 автобусів для МДЦ, **повідомляє наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**

■ П'ятьох незаконних мігрантів затримано на Закарпатті **(Укрінформ).**

■ У Криму через зливи вчора було оголошено штормове попередження **(Укрінформ).**

■ На Тернопільщині у пожежі, що виникла через необережність під час куріння, загинуло двоє людей **(УНІАН).**

Я ВАМ ПИШУ...

Не компенсація, а знущання

Інвалідам війни, які не змогли одержати путівку до санаторію, належить грошова компенсація замість санаторно-курортного лікування (про це писала й ваша газета). Мене здивувала градація сум: інвалідам війни I і II груп — 250 грн., а III групи — 187 грн. 50 коп. Яка точність! До копійки! Тільки незрозуміло: від якої вартості вийшли ці суми, якщо путівки нині коштують від чотирьох до п'яти тисяч?

І ще. Чомусь компенсацію видають не щорічно, як належить за законом, а раз на два роки. Отже, 125 грн. за путівку в санаторій? Хитра математика! Нехай чиновник сам спробує оздоровитися на ці гроші.

Дмитро ЧАРКІН,
інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.
Одеса.

ПОДІЇ

Падають обсяги експорту озброєнь

За підсумками минулого року Україна посіла 14-е місце у світовому рейтингу експортерів озброєння. Відповідні дані опублікував Стокгольмський міжнародний інститут дослідження миру (SIPRI). За даними інституту, торік Україна продала зброї на суму 233 мільйони доларів. При цьому в 2001—2005 роках наша країна посідала шосте місце, а в 2004—2008 роках — дев'яте. Крім того, в 2007 році Україна посіла сьоме місце в рейтингу з обсягом продажів в 774 млн. доларів, а за підсумками минулого року продемонструвала істотне падіння у рейтингу SIPRI, лідерами якого є США, Росія й Німеччина.

Грип продовжує забирати життя

Уряд просить Президента підписати зміни до держбюджету-2009 щодо виділення 1 мільярда гривень на боротьбу з епідемією грипу і скасувати указ про зупинення дій урядових постанов щодо залучення кредитів під держгарантії на 500 мільйонів доларів. У заяві Кабміну, розміщеній на урядовому сайті, знову наголошується, що в Україні швидкими темпами поширюються свинячий грип та ГРВІ.

Інформація від наших власних кореспондентів це підтверджує. Зокрема, як повідомляє з Івано-Франківської області Дарина Назарчук, кількість захворювань тільки у цій області перевищила епідемпоріг утричі. І позаминулої доби від вірусної пневмонії на Прикарпатті померло ще троє людей: двоє в Івано-Франківську та одна людина — в Тисменицькому районі. Тож кількість жертв епідемії в регіоні вже становить 32 людини, серед хворих, до яких застосовується штучна вентиляція легень, — двоє дітей.

Кабінет Міністрів продовжив видачу паспортів громадянина України для виїзду за кордон зразка 1994 року до 2010 року

Національною ідеєю України має бути збереження свого народу

Під час візиту на Луганщину Голова Верховної Ради Володимир Литвин назвав передбачувану дату завершення епідемії грипу в країні. На його думку, це відбудеться 17 січня 2010 року, щойно закінчаться вибори Президента. Грипозну ситуацію В. Литвин сприймає як політичну епідемію, на тлі якої деякі політики прагнуть встигнути підвищити свої активи. Голові Верховної Ради це нагадало торішню повінь у Західній Україні, коли на фоні стихії і людського лиха вожді різних партій вправлялися в тому, «хто першим добіжить, вище стане, жалібніше скаже й хто більше наобіцяє. До кінця проблему не вирішили, тему закрили».

В. Литвин також нагадав, як намагалися ощасливити шахтарів, коли їх привозили до Києва, обіцяли тисячі благ, а сьогодні — забули. А ще — дніпропетровську трагедію з вибухом газу в житловому будинку... Проблеми тих людей дотепер не вирішені. «Це більше політичний хід і засоби...» — вважає він, а виниклий дефіцит з ліками розглядає, як надання послуги тим, хто займається фармацією. Використавши ситуацію, ці люди вже заробили на кілька років уперед.

Грип — популярна тема не тільки серед політиків, а й серед населення. На зустрічах з мешканцями області люди, зазвичай, просили главу Верховної Ради прокоментувати дії Президента країни щодо фінансування боротьби з епідемією. Зокрема, це стосується вето, накладеного Президентом на закон про виділення 1 мільярда гривень, які мали піти на боротьбу з каліфорнійським грипом. Чи буде вето В. Ющенка подолано, чи ні, — запитували люди. В. Литвин зазначив, що йому не зрозуміла мотивація глави держави, за якою він не підписує документ. Голова Верховної Ради запевнив луганчан, що парламент подолає вето Президента на цей закон. На його думку, В. Ющенко слід було б підписати цей закон, а парламенту — забезпечити тотальний контроль за тим, щоб виділені кошти були використані винятково за призначенням, і не через комерційні структури, а безпосередньо державою. При цьому В. Литвин акцентував увагу на тому, що не хотів би продовження практики введення законів у дію за підписом Голови Верховної Ради України, оскільки «це не його функція», і такі випадки «повинні бути винятком».

Друга тема, що найбільше цікавила мешканців регіону, — прийняття закону про соціальні стандарти. «Так, — підтримав людей Володимир Михайлович, — підвищення соцстандартів — це добре, це означає, що країна рухається вперед». З другого боку, де взяти кошти для виконання закону? Голова Верховної Ради запропонував декілька шляхів, які, передусім, стосуються державного бюджету. Він має бути порівнянний з реальними потребами людей. У цьому зв'язку В. Литвин нагадав деякі пункти своїх передвиборних пропозицій. Насамперед, провести всеукраїнський перепис населення, щоб знати реальні потреби людей, також провести повну інвентаризацію того, що перейшло в приватні руки, і того, як виконуються інвестиційні зобов'язання. Нарешті, провести інвентаризацію законів, прийнятих Верховною Радою. На думку В. Литвина, країні потрібні «народозберігаючі програми», тобто національною ідеєю України має бути те, як зберегти свій народ.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Відвідання Головою Верховної Ради України Луганського електромашинобудівного заводу.

Фото надане прес-секретарем Голови Верховної Ради України.

Розв'язав проблему молочної кухні та інші

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат України, куратор Чернігівської області від політради Партії регіонів Едуард Прутнік **(на знімку)** приділяє велику увагу розгляду заяв та запитів виборців Придеснянського регіону. Ось і минулого вівторка він побував у багатьох «гарячих точках» Чернігівщини.

«Голос України» уже писав за листом молодих мам статтю про закриття молочної кухні у селищі Десна Козелецького району. Приємно, що народний депутат звернув увагу на цю пекучу проблему майже ста жінок. Вона й не потребує великого фінансового забезпечення, але разом з тим довгий час не вирішувалася. Е. Прутнік, дізнавшись про неї, розв'язав питання харчування немовлят. Закуплена новітня апаратура — термостат і сухожировий шкаф — допомогла відновити роботу молочної кухні. Зрозуміло, що резонансна подія для селища Десна, де дуже висока народжуваність та проживають сотні молодих офіцерських родин.

Побував того дня народний депутат і на будівництві Свято-Гаврiїлівського храму, активну допомогу у зведенні якого надає Партія регіонів. Отець Ярослав, парафіяни селища Десна дякували гостю за істотний вклад у завершення побудови церкви. Незабаром у ній зможуть молитися всі курсанти, військовики навчального центру, розташованого у селищі.

У місцевому дитсадочку «Сонечко» Е. Прутнік, виступаючи перед вихователями, повідомив, що на продовження ініціативи Віктора Януковича «Почую кожного» в області складена карта найгостріших питань, над усуненням яких працюють місцеві регіонали спільно з народними депутатами від ПР.

Справді, за останній тиждень у цьому плані зроблено чимало. Народний депутат потурбувався про придбання кабелю для проведення вуличного освітлення у селі Вертіївка, оскільки там проходить автомагістраль, де часто гинуть та травмуються люди.

Едуард Прутнік спільно з обласним осередком Партії регіонів розв'язав і проблему ремонту майже десяти кілометрів дороги від райцентру Бобровиці до місцевого сміттєзвалища. Вона за 30 років експлуатації практично була виведена з ладу і нагадувала, швидше, випробувальну трасу з перешкодами.

У Бахмачі народний обранець зустрівся з трудовим колективом вагонного депо. Він вислухав пропозиції керівництва, залізничників щодо поліпшення ситуації у розвитку залізничної інфраструктури, а також виклав своє бачення нинішньої політичної ситуації в Україні. Він запевнив виборців, що зусилля регіоналів спрямовані на «побудову сильної, заможної держави зі щасливим, забезпеченим народом», а також на те, щоб «Чернігівщина стала яскравою квіткою в букеті під назвою Україна».

Куратор Чернігівської області від політради Партії регіонів також провів зустрічі з керівництвом та активістами районних організацій ПР, заслухав їхні звіти про вирішення нагальних проблем місцевих жителів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Час запроваджувати технологію «зеленого будівництва»

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

У Комітеті з питань митної та податкової політики відбулося публічне обговорення технології так званого «зеленого будівництва».

Законопроект щодо її впровадження в Україні на базі побудови офісних будівель презентував сам автор — перший заступник голови комітету Костянтин Бондарєв. Але спершу про те, що це за технологія. Йдеться про розповсюджену в Європі практику сучасного проектування та будівництва з мінімізацією експлуатаційних витрат і ефективним використанням енергоресурсів, яка запобігає таким негативним явищам, як викиди парникових газів у атмосферу, зсуви ґрунту внаслідок повені чи утворення стихійних звалищ відходів. За словами Костянтина Бондарєва, взятися за розробку державного регулювання цієї проблеми його надихнули вибори. Попри всі теперішні негаразди, кожне третє їхнє запитання сьогодні стосується екології.

До впровадження цієї еко-будівельної технології, як показав «круглий стіл», зацікавленість ще більша. Забудовник під загадковою абревіатурою на слайдах продемонстрував уже наявні витвори такого будівництва у Києві — з використанням не тільки сучасних будматеріалів, а й сонячної енергії, зелених фасадів, дощової води та інших відновлювальних джерел енергії. Він визнає, що устаткування коштувало недешево, за рахунок чого зросла вартість проекту. Водночас воно того варте, оскільки гроші окуповуються за рахунок зменшення енергоспоживання під час експлуатації новоспоруд.

Голі цифри:

За останні роки країна в середньому будує 1200000 квадратних метрів офісних площ. Ці приміщення за місяць споживають 5 040 000 кВт електричної та 15 600 000 кВт теплової енергії. Використання нової технології знизить енергоспоживання в офісах на 60 відсотків, що дає щорічну економію майже 90 мільйонів гривень.

Представників поважних «сіменсів» та «силкомів» більше цікавить створення надійної законодавчої бази для просування вперед. Якщо замовника зобов'яжуть сплачувати компенсацію за вплив будівлі на навколишнє середовище за місяць до її здачі в експлуатацію, то юристи застерігають від затягування термінів. Тим паче що пропонованою сертифікацією будинків опікуватиметься чиновник.

Так само з півоберта «заводяться» архітектори — нарешті, кажуть вони, почнемо підтягувати наші будівельні норми та стандарти до цивілізованих. Представник Українського клубу нерухомості взагалі прямо дякує автору законопроекту. Але вже за мить розкритиковує його мало не вщент. За ним, треба знімати компенсацію не тільки з інвесторів офісних, а й логістичних та інших споруд. Найслабша ланка законопроекту, каже, неперееконливий характер стимулів, які мають зацікавити бізнес будувати економічні та екологічні чисті новобудови. Чому б, приміром, не надавати бонуси під час сплати компенсації за вплив на навколишнє середовище?

Зрештою, автор законопроекту Костянтин Бондарєв на такі палкі дебати й розраховував. На його думку, саме зараз сформувалася дуже кваліфікована робоча група з учасників «круглого столу», яка відшліфує його законопроект ще до того, як він потрапить на розгляд Комітету з питань податкової та митної політики.

Сергій ВЛАД.

У НОМЕР

Заява фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України щодо недопущення масових неоплачуваних відпусток та неповної оплати праці працівникам освітніх закладів під час карантину

Фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України висловлює протест щодо практики примусового відправлення вчителів загальноосвітніх шкіл та викладачів вузів у неоплачувані відпустки або застосування неповної оплати праці освітянам на період карантину.

Вважаємо такі безчесні дії неприпустимими та несправедливими по відношенню до людей, які не винні у тому, що в країні оголошено карантин. Чи не є поширення такої ганебної практики свідченням того, що на виплати зарплат просто немає коштів? Можливо, такі дії є звичайним прикриттям загальновідомого факту про те, що значна частина освітніх закладів ще й досі не опалюються і тим самим не придатні для навчального процесу?

Ми вимагаємо припинити такі знущання над освітянами, заробітна платня яких і так є жалюгідною і принизливою, також, що не відповідає їхній відданій праці на благо держави.

Ігор ШАРОВ, голова фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України.

Комуністам побили шибки

Сталося це в приймальні Хмельницького міськкому КПУ. До того ж зловмисники зірвали з приміщення прапор. Комуністи переконані, що у такий спосіб намагались залякати партійних активістів. Як повідомила пресслужба обласної організації, з початку року зафіксовано вже дванадцять випадків, коли зривали і навіть спалювали прапори. Кілька разів було пошкоджено вхідні двері. Однак у жодному випадку правоохоронцям не вдалося знайти зловмисників.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На фоні стихії вожді різних партій вправлялися в тому, «хто першим добіжить і хто більше наобіцяє»

Судова система повинна бути очищена від корупції та кумівства

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань правосуддя на найближчому засіданні повернеться до розгляду матеріалів стосовно голови Окружного адміністративного суду Києва Олега Бачуна. Про це сказав голова комітету Сергій Ківалов, **інформує прес-служба Партії регіонів.**

Як повідомлялось у ЗМІ, одна з польських газет нещодавно опублікувала статтю за назвою «В Україні розгорається новий корупційний скандал», яка містить відомості про нібито незаконні дії голови Окружного адміністративного суду Києва Олега Бачуна й опис фактів невідповідності його витрат офіційно задекларованим доходам. Сергій Ківалов зазначив, що раніше на засіданні Комітету з питань правосуддя ці факти вже розглядали і була створена робоча група у складі народних депутатів України, представників Ради суддів України, Ради суддів адміністративних судів і Державної судової адміністрації України для вивчення всіх обставин справи. «Постараємося об'єктивно розібратися в усьому, — сказав С. Ківалов. — Якщо все те, про що раніше говорилося на засіданні комітету й у журналістських публікаціях, підтвердиться, гадаю, такого суддю буде звільнено».

Голова комітету нагадав: рішення щодо звільнення з посади голови суду приймає Рада суддів України, а очолює її перший заступник Голови Верховного Суду України.

«На жаль, це не перший випадок, коли в епіцентрі скандалу опиняється суддя, — зазначив С. Ківалов. — Усім добре відомо, що специфіка таких корупційних розглядів полягає в складності притягнення судді до відповідальності. І цю проблему може зняти тільки судова реформа. Ми закликаємо наших колег у парламенті нарешті ухвалити закон про судоустрій і статус суддів, що вже два з половиною роки перебуває на розгляді у Верховній Раді».

Вибір моделі національної безпеки

«Вибори-2010: нові контури безпеки України» — «круглий стіл» із такою назвою пройшов учора у стінах Верховної Ради. Організувала захід парламентська міжфракційна група з інформування громадян про діяльність Організації Договору про колективну безпеку (ОДКБ).

Його підписано у травні 1992 року, а в грудні 2004-го ОДКБ надано статус спостерігача в Генеральній Асамблеї ООН. Нині договір об'єднує шість країн: Вірменію, Білорусь, Казахстан, Киргизстан, Таджикистан та Росію із штаб-квартирою у Москві. Згідно з договором усі вони дбають про власну безпеку на колективній основі.

Власне, основна мета проведення «круглого столу», наголошували його учасники у тому, щоб довести до відома української громадськості, що діє й такий блок, який може сприяти посиленню зовнішньої безпеки нашої країни. Адже сьогодні тема вступу або не вступу в НАТО в усіх на устах, тоді як про альтернативні організації ніхто й не згадує. Це стало особливо помітно в період передвиборної кампанії: кожен кандидат розповідає, якою він бачить майбутню зовнішню політику України, підкреслив у своєму виступі народний депутат від Партії регіонів Анатолій Толстоухов.

Тим часом соціологи стверджують: більшість «маленьких» українців хочуть бачити свою країну як державу з активним нейтралітетом. Водночас представник від БЮТ Олексій Логвиненко акцентував увагу на тому, що, відмовившись від ядерної зброї, наша країна позбавила себе можливості зберігати цей нейтралітет.

У своєму виступі генеральний директор інституту ОДКБ Ніколай Новічков назвав підстави, які можуть зацікавити Україну у співпраці з організацією. Насамперед це

Креативний директор Російсько-українського інформаційного центру Олег Покальчук, народний депутат України Анатолій Толстоухов, заступник Голови Народної Скупщини Республіки Сербія Деліч Божидар під час засідання «круглого столу» на тему: «Вибори-2010: нові контури безпеки України».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

близьке сусідство з країнами-учасницями, а також спільна загроза з боку міжнародного тероризму та наркоторгівлі. Саме ці проблеми ми могли б розв'язувати разом, допомагаючи один одному, підкреслив Н. Новічков.

Учасники «круглого столу» зійшлися на думці: тільки-но завершаться президентські вибори, а робота парламенту стане стабільною і злагодженою, Україні, дбаючи про зовнішню безпеку, доведеться визначатися, з яким військовим блоком співпрацювати. А це означає, що, по суті, під час президентської кампанії йтиметься про внутрішній вибір моделі національної безпеки.

Надія СМІЯН.

Вето на підвищення тютюнових акцизів суперечить заявам про оздоровлення нації та євроінтеграцію

Президент України Віктор Ющенко 11 листопада 2009 року наклав вето на прийнятий Верховною Радою України 22 жовтня Закон України «Про ставки акцизного збору на тютюнові вироби». Це рішення Президента викликає великий подив, бо є несумісним з проголошеним ним курсом на оздоровлення нації та євроінтеграцію України.

13 серпня 2007 року на Всеукраїнському форумі «Здорова нація» Віктор Ющенко проголосив «Сім ініціатив Президента України з покращення здоров'я українського народу». Першою з цих ініціатив було «зменшення шкідливого впливу тютюнопаління на здоров'я населення». Для досягнення цієї мети пропонувалося здійснити комплекс заходів, першим з яких було: «Збільшити акцизні податки на тютюнові вироби і використовувати додаткові доходи бюджету для фінансування заходів із сприяння поліпшенню здоров'я населення».

У 2008—2009 роках стратегія збільшення тютюнових акцизів була втілена в життя. Ставки акцизів в Україні істотно підвищилися у вересні 2008-го та у травні 2009 року. Це підвищення збільшило доходи державного бюджету від тютюнових акцизів: з листопада 2008-го по жовтень 2009 року бюджет отримав 8 млрд. гривень порівняно з 3 млрд. гривень за аналогічний період рік тому. За цей період виробництво сигарет в Україні зменшилося з 131 до 116 млрд. штук, тобто лише на 11%, тоді як загальне падіння промислового виробництва в Україні за цей час перевищує 30%. Реальна динаміка надходжень до бюджету повністю спростовує всі прогнози тютюнової індустрії про те, що збільшення ставок акцизу нібито призводить до такого зменшення виробництва, що надходження до бюджету скорочуються.

Що стосується зауваження Президента про те, що скорочення виробництва тютюнових виробів може спричинити вивільнення працівників галузі, то факти знову-таки не підтверджують цю думку. В 2000—2008 роках виробництво сигарет в Україні зросло з 59 млрд. до 130 млрд. штук, а кількість зайнятих на тютюнових фабриках за цей час, за даними Держкомстату, зменшилося з 6156 до 4139 людей.

Зазначене зменшення виробництва сигарет було передусім зумовлено зменшенням споживання сигарет в Україні. Рівень споживання сигарет майже повністю визначається поширеністю щоденного куріння. За даними двох репрезентативних опитувань, проведених в Україні серед людей 18 років і старше Київським міжнародним інститутом соціології у травні та жовтні 2009 року, частка людей, які сказали, що вони курять щодня, зменшилася з 27,0% до 24,8%.

Ветуючи законопроект, Президент оперує даними про ціни та акцизи лише у Російській Федерації, до того ж нехтуючи той факт, що 6 листопада 2009 року Державна Дума РФ схвалила у першому читанні законопроект про підвищення з 1 січня 2010 року ставок акцизного збору на сигарети на 30%. Така орієнтація виключно на Росію є досить дивною, зважаючи на численні заяви Президента про інтеграцію України до Європейського Союзу.

Рада Європейського Союзу 10 листопада 2009 року ухвалила угоду про реформу тютюнових акцизів, яка передбачає збільшення мінімальної ставки акцизу на пачку з 20 сигарет з 1,28 євро (=15,4 гривні) до 1,8 євро (=21,6 гривні). В Україні нині ця ставка для сигарет з фільтром та без фільтру дорівнює лише відповідно 1 та 2 гривні.

Викликає подив, що Президент намагається зупинити процес наближення системи акцизного оподаткування України до норм Європейського Союзу. Це особливо дивно, враховуючи те, що протягом 2009 року ставки тютюнових акцизів істотно зросли у США, Литві, Білорусі, Ізраїлі та багатьох інших країнах. Лише за кілька останніх місяців про свої наміри підвищити ставки тютюнових акцизів заявили уряди Росії, Молдови, Грузії, Казахстану, Болгарії, Австралії, Латвії та Естонії. Зазначимо, що підвищення ставок акцизного збору в усіх країнах підтримує Міжнародний валютний фонд, наприклад, у Молдові зростання ставки акцизу на сигарети було однією з умов надання позики МВФ цій країні.

Коаліція громадських організацій та ініціатив «За вільну від тютюнового диму Україну» закликала Верховну Раду України проявити наполегливість у своєму рішенні зменшити поширеність куріння та забезпечити зростання доходів державного бюджету і якнайскоріше знову розглянути законопроект про підвищення ставок акцизного збору на тютюнові вироби.

Ірина ПОГРЕБНЯК.

ВИБОРИ-2010

Про невідворотність покарання

Жодна посадова особа, включаючи Президента, народних депутатів та суддів, не повинна бути недоторканною перед законом. Якщо хтось скоїв кримінальний злочин — він має нести відповідальність, — таку заяву під час відвідин Харкова зробив кандидат на пост Президента Анатолій Гриценко. Він відкинув думку про те, що недоторканність певним чином захищає опозиційні сили від тиску влади. А щоб суди не перетворилися на знаряддя помсти у руках влади, він пропонує кардинально підвищити кримінальну відповідальність для хабарників. Зокрема, суддя, прокурор або слідчий, котрий узяв хабара у 10 тисяч доларів або більше, карається довічним ув'язненням з конфіскацією майна. На думку А. Гриценка, **повідомляє прес-служба кандидата у Президенти,** принциповим має бути те, щоб «відповідальність завжди була невідворотною, щоб ніхто не міг уникнути покарання».

Винна не Конституція, а ті, хто її порушує

— Моя основна відмінність від інших претендентів на крісло глави держави в тому, що я зобов'язуюсь діяти в рамках Конституції і законів, а не переписувати їх під себе, — зазначив кандидат на пост Президента Олександр Мороз. За його словами, з усіх відомих кандидатів фактично він один стверджує, що у владному безладі, котрий спостерігається в Україні, винна не Конституція, а ті, хто її порушує, — починаючи від Президента і прем'єра. В державному управлінні, на думку О. Мороза, потрібно укріпити статус та роль держави в усіх сферах життя та істотно посилити статус місцевого самоврядування, **повідомляє пресслужба СПУ.**

Напад на штаб кандидата

11 листопада приблизно о 22.30 у Луганську скоєно напад на офіс обласного осередку Всеукраїнського об'єднання «Свобода», в якому розміщено передвиборний штаб кандидата на пост Президента Олега Тягнибока. **За повідомленням прес-служби ВО «Свобода»,** невідомі закидали камінням вікна приміщення. На думку лідера «Свободи» на Луганщині Дмитра Снєгірьова, цей напад може бути пов'язаний як з початком акції «Стоп корупція», котру розпочато в області, так і з непоступливою позицією «Свободи» в питаннях захисту національних інтересів на теренах «русифікованої Луганської області».

Сформовано координаційну раду

Виборчу кампанію кандидата у Президенти України Юлії Тимошенко у Львівській області очолив народний депутат із фракції БЮТ Віктор Швець. Під час прес-конференції у Львові він повідомив, що до складу координаційної ради виборчої кампанії Ю. Тимошенко на Львівщині увійшли народні депутати від БЮТ Олена Шустік, Іван Денькович, Степан Курпіль, Андрій Шкіль, Михайло Косів, Олександр Гудима, Володимир Макієнко, перший заступник голови Львівської обради Роман Ілик та львівський бізнесмен Богдан Дубневич.

ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидата на пост Президента України Ратушняка Сергія Миколайовича

Розглянувши заяву громадянина України Ратушняка Сергія Миколайовича про самовисунення кандидатом на пост Президента України та додані до неї документи, подані ним особисто до Центральної виборчої комісії 7 листопада 2009 року, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори Президента України». На підставі цього та згідно з частиною другою статті 103 Конституції України, статтею 9, частиною першою статті 10, пунктом 6 частини другої статті 25, статтею 48, частиною третьою статті 50, частинами першою, сьомою, дев'ятою статті 51 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтями 11—13, пунктами 6, 11 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати кандидата на пост Президента України Ратушняка Сергія Миколайовича, 1961 року народження, громадянина України, позапартійного, освіта вища, Ужгородського міського голову, який проживає в місті Ужгороді, та видати йому посвідчення встановленого зразка.
2. Копію цієї постанови видати уповноваженому представнику кандидата на пост Президента України Ратушняка С. М. у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.
3. Декларацію про майно та доходи кандидата на пост Президента України Ратушняка С. М. опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а також розмістити на офіційному сайті Центральної виборчої комісії.
4. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова
Центральної виборчої комісії
В. ШАПОВАЛ.

11 листопада 2009 року.
№ 292.

ЗАТВЕРДЖЕНА
наказом Міністерства фінансів України
від 6 березня 1997 р. № 58
Форма № 001-ДС

ДЕКЛАРАЦІЯ

про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади державного службовця щодо себе та членів своєї сім'ї *

РОЗДІЛ І. Загальні відомості

1. Ратушняк Сергій Миколайович
(прізвище, ім'я, по батькові)

2. Місце проживання [illegible]
(індекс, область, район, нас. пункт, вулиця, буд., корп., № кв.)

3. Займана посада і категорія державного службовця Міський Голова м. Ужгород, II-кат., 1-й ранг.

4. Посада і категорія державного службовця, на яку претендує особа, що подає декларацію Президент України.

5. Члени сім'ї: ** Ратушняк М. В. – дружина, Ратушняк С. С. – донька, Ратушняк М. С. – син, Ратушняк А. С. – донька
(прізвище, ініціали, ступінь родинного зв'язку)

* Розділи І, ІІ, ІІІ заповнюють державні службовці всіх категорій, а розділи IV, V, VI - лише державні службовці першої та другої категорій; особа, яка претендує на зайняття посади державного службовця заповнює всі графи, передбачені для заповнення державним службовцем відповідної категорії.

** Для цілей цієї Декларації до членів сім'ї відносяться: чоловік (дружина), батьки та неповнолітні діти, що проживають з ними.

РОЗДІЛ ІІ. Доходи, одержані (нараховані) з джерел в Україні та за її межами за 2008 р.

№	Перелік доходів	Розмір доходу (грн.)	
		Державного службовця	Членів сім'ї
1	2	3	4
1.	Загальна сума сукупного доходу, в т.ч.:	95 418,79	1496 568,00
1.1.	Дивіденди, проценти, роялті	245,39	—
1.2.	Матеріальна допомога	7144,94	—
1.3.	Страхове відшкодування		
1.4.	Доходи від наукової, викладацької, творчої діяльності, авторська винагорода (гонорар)	—	—
1.5.	Доход від підприємницької і незалежної професійної діяльності	—	345 674,00
1.6.	Доход від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—	—
1.7.	Заробітна плата	88 028,46	10 044,00
1.8	Продаж майна	—	1140 850,00

РОЗДІЛ ІІІ. Зобов'язання фінансового характеру, в тому числі за кордоном за 2008 р.

№	Перелік зобов'язань щодо сплати внесків (платежів)	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього сплачено (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	За договорами добровільного страхування	—	—	—	—
2.	За договорами на додаткове пенсійне забезпечення	—	—	—	—
3.	За договорами позики	—	—	—	—
4.	За договорами найму (оренди)	—	—	—	—
5.	На утримання майна, зазначеного у розділах IV, V	44000,00	—	20880,00	—

РОЗДІЛ IV. Відомості про нерухоме майно, що знаходиться в приватній власності

№	Перелік доходів	Державного службовця	Членів сім'ї
		Загальна площа (м²)	Загальна площа (м²)
1	2	3	4
1.	Земельні ділянки	27 119,00	25 395,00
2.	Житловий будинок	114,0	99,9
3.	Квартира	—	53,0
4.	Садовий (дачний) будинок	178,7	143,7 (довгі)
5.	Гараж, комерц., ін	727,6 (сховище)	82,5 + 47,6

РОЗДІЛ V. Відомості про транспортні засоби, що знаходяться в приватній власності

№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Марка/модель	Об'єм двигуна (см³)	Марка/модель	Об'єм двигуна (см³)
1	2	3	4	5	6
1.	Автомобілі легкові	Mercedes SL-450	4500	Mercedes 500	5000
2.	Автомобілі вантажні, спеціальні і автобуси	—	—	—	—
3.	Мотоцикли	[illegible]	1500	—	—
4.	Трактори, причіп	[illegible]	—	—	—
5.	Водні транспортні засоби	Mercury 2	80,0	—	—

6. Продовж. п. 1 Volkswagen – 1400, Toyota RAV4 – 2020, Toyota RAV4 – 2020, Mazda – 2261, Citroen – 1600

РОЗДІЛ VI. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

№	Перелік об'єктів	Державного службовця		Членів сім'ї	
		Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)	Всього (грн.)	В тому числі за кордоном (грн.)
1	2	3	4	5	6
1.	Номінальна вартість придбаних цінних паперів	—	—	—	—
2.	Розмір внесків (паїв) до статутних (пайових) фондів підприємств, установ, організацій	15 553 790	—	13 918 841,5	—
3.	Сума грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах	23 158	—	30 117,00	—

Про відповідальність за подання неправдивих чи неправдивих відомостей про доходи та зобов'язання фінансового характеру (ст. 5 Закону України "Про боротьбу з корупцією" та ст. 30 п. 7 Закону України "Про державну службу") попереджений.

(підпис) 11 листопада 2009 р. (дата)

ВИБОРИ-2010

Поки що без судових позовів

Міністр юстиції Микола Оніщук вважає, що вибори Президента не супроводжуватимуться гучними судовими позовами. «За декілька днів виповниться місяць від початку виборчої кампанії. Правове поле проведення виборів є стабільним, практично відсутні судові позови, зокрема, що стосуються ведення агітацій, реєстрації кандидатів у Президенти, їх висування», — зазначив міністр та «висловив стриманий оптимізм», що суб'єкти виборчого процесу й надалі демонструватимуть здатність перебувати в правовому полі, вибори відбудуться і не будуть спотворені численними судовими процесами, які традиційно були притаманні минулим виборчим кампаніям.

Друкується на підставі договору з ЦВК та згідно з наданими нею оригіналами

«Моя Кіровоградщина» хоче бачити в центрі уваги людину!

Трьох колишніх голів обласної державної адміністрації – Василя Моцного, Василя Компанійця і Михайла Чорновола — та кількох колишніх заступників об'єднала в своїх лавах презентована днями нова обласна громадська організація. «Моя Кіровоградщина» заснована в день святої Покрови, під гаслом «У центрі уваги – людина».

До речі, це гасло практично збережене з часів другого пришестя Василя Моцного на посаду керівника облдержадміністрації. Тоді воно звучало так: «Людина — в центрі уваги влади» — й узагальнювало в регіоні кілька потужних соціальних проектів, в рамках яких пенсіонери і ветерани отримували нові автомобілі, будувалися і ремонтувалися школи та лікарні, для них та органів внутрішніх справ виділялися у значній кількості автомобілі та інша техніка. Задіяних у проектах було багато: від органів соціального захисту населення до соціально відповідального бізнесу.

Головним напрямком своєї діяльності члени новоствореної організації бачать об'єднання регіональної громади для пошуку і втілення сучасних, ефективних шляхів розвитку краю. До неї ввійшли представники місцевих організацій багатьох партій і блоків. Функціонери новоствореної громадської сили, незалежно від політичних уподобань, мріють про розбудову стратегічних напрямків економіки області, створення високих соціальних стандартів життя для всіх верств населення, збереження культурної та духовної спадщини краю, підтримку найбільш соціально незахищених верств населення.

Варто сказати, що така мета не є недосяжною. Адже до ради громадської організації ввійшли такі відомі кіровоградські бізнесмени-виробничники, як голова наглядової ради ЗАТ «Ельворті груп» (куди входить кіровоградське підприємство «Червона зірка») Павло Штутман, голова Євразійського еколого-інвестиційного фонду ЮНЕСКО, керівник ПП «Житлобуд», доктор економічних наук Віктор Шмідт (на знімку — крайній ліворуч), директор центру реабілітації онкологічних хворих та інвалідів Людмила Шубіна.

НАША ДОВІДКА

Ще не будучи представленою, громадська організація вже вручила працівникам фельдшерсько-акушерських пунктів, дільничним інспекторам одного з віддалених районів кілька десятків мотоциклів.

Хочеться вірити, що представлений такими особами організації вдасться згуртувати регіональну еліту і громаду для подолання гострих кризових проблем сьогодення, організувати дієвий громадський контроль за діяльністю нинішньої влади, особливо в галузі промисловості, АПК та приватизації знакових на території області промислових об'єктів.

Очолив організацію Василь Моцний.

Петро МЕЛЬНИК.

На знімку: презентується нова громадська організація, на яку в жителів Кіровоградської області великі надії.

Фото автора.

Молодь назвала імена майбутніх Президента, Прем'єр-міністра і Голови Верховної Ради

Для переважної більшості українських виборців однією з гострих проблем сьогодення є ідентифікація нового політичного обличчя, яке б асоціювалося з їхніми уявленнями про відповідальних і прогнозованих главу держави, прем'єр-міністра та голову парламенту. Пошуком нових претендентів на найвищі державні посади зайнялися працівники Інституту політичних і етнонаціональних досліджень НАН України імені Івана Кураса, нещодавно провели соціологічне дослідження на тему "Кого сьогодні обирає молодь". Представлення результатів соцопитування сьогодні відбулося в **Укрінформі**, **повідомляє кореспондент агентства.**

За словами керівника групи з проведення соцдослідження Олександра Новохатського, в ході роботи було опитано студентів кількох вишів Києва та працівників Федерації футболу столиці — загалом 1842 респонденти. Через об'єктивні причини, пов'язані з епідемією грипу, дослідження в регіонах не проводилося, зазначив Олександр Новохатський, тому його не можна вважати репрезентативним. Однак, зауважив він, можна помітити певні тенденції, які є вираженням політичних настроїв молодих людей.

Керівник дослідження зауважив, що "молодь, як і все суспільство, вже втомилася від тієї брехні, яка панує у владних ешелонах". Тому, переконаний він, слід розрізняти поняття "молоді політики" і "нові політики". На його думку, на сьогодні є багато молодих за віком політиків, які вже давно обертаються у великій політиці і навіть претендують на найвищу — президентську — посаду в державі. Тому їх не було включено до списку з 24 прізвищ політиків, яких без будь-яких застережень можна справді назвати новими, наголосив Олександр Новохатський. "Серед молодих політиків є чимало політичних клонів, які виконують відведену їм роль, тому їх теж не можна вважати за нових політиків", — зазначив він. Для них також не знайшлося місця у списку, додав керівник соцопитування.

Результати дослідження виявились великою несподіванкою навіть для самих дослідників, переконаний заступник директора Інституту з наукової роботи Олександр Майборода. До першої трійки претендентів на найвищі державні посади увійшли Валентин Наливайченко як Президент (1038 голосів), Наталія Королевська (658 голосів), В'ячеслав Кириленко (494 голоси). На його думку, вибір названої трійки зумовлений тим, що ці політики "нічим себе не заплямували, мають свою харизму і знають, чого хочуть". "У них зберігся той рівень політичної культури, який не дозволяє перейти певну політичну межу, і це відчувають молоді виборці", — підкреслив науковець.

Це дослідження — спроба вирватися з поля політичних стереопитів, показати, що в українській політиці є нові обличчя, які готові вже в недалекому майбутньому взяти на свої плечі весь державний управлінський тягар, переконаний завідувач відділом цього ж інституту, доктор історичних наук Юрій Шаповал. "Проведене дослідження засвідчує, що в нас є можливості змінити нинішній політикум", — переконаний науковець.

САМОВРЯДУВАННЯ

Спонукати громади до дій

Дунаєвецький район Хмельницької області став переможцем конкурсу на право участі у всеукраїнському проекті «Громадська ініціатива на захист соціальних та економічних прав громадян», який триватиме два роки.

Як можна ініціативу поставити на сторожі прав членів громади? Нинішнього року в цьому районі група активістів започаткувала свято Церери. Точніше, вона відродила традицію, яка існувала в краї понад 200 років тому, коли тут було проголошено так звану Миньковецьку державу. Цим кроком ініціативні люди вирішили привернути увагу до своєї історичної місцевості, залучити інвесторів, привабити туристів, що невдовзі дасть можливість підвищити і соціальний, і економічний рівень цілої громади. У районі почав діяти благодійний фонд «Відродження Миньковецької держави». Звісно, він не має наміру повернути колесо історії на два століття назад. Важливий сам принцип ставлення влади до народу в згаданій державі, де кожну людину називали не інакше, як громадянином і наділяли її важливими правами.

Наприкінці жовтня проект стартував за участі очільників району, голів сільських рад, лідерів громадських організацій та представників всеукраїнських організацій «Творчий центр Каунтерпарт» (ТЦК) та «Інститут громадянського суспільства». Представник ТЦК Володимир Купрій зазначив, що буде надано серйозну підтримку тим громадам сіл, селищ, що передбачають організацію планування територій за умови широкої участі громадян. Буде оголошено конкурс серед територіальних громад на розробку ними довгострокових планів використання земельних ресурсів на основі залучення до цього процесу громадськості та узгодження інтересів різноманітних соціальних груп при плануванні територій. А переможцям буде надано ресурсну допомогу — від 50 до 70 тисяч гривень на реалізацію їхніх починань.

Поки в селах ще визрівають ідеї, у райцентрі вже відкрили інформаційно-консультативний офіс. Як підкреслила голова райдержадміністрації Наталія Рохова, «впровадження даного проекту в районі сприятиме реалізації стратегії розвитку зеленого туризму. У нас є практика та досвід, коли всі люди населеного пункту за власним бажанням долучаються до справи. Не все вирішують гроші. Тож маємо й далі спонукати громади до дій, навчити їх організовувати свою роботу так, щоб і бізнес став зацікавлений у співпраці. Район має багато можливостей і повинен розвиватись».

Віра ШПИЛЬОВА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Урядові хочуть доручити контроль за виконанням закону про зростання соціальних стандартів

Комітет з питань соціальної політики та праці рекомендував Верховній Раді прийняти за основу проект постанови про деякі питання забезпечення реалізації закону «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати», повідомили у секретаріаті комітету. Проектом, поданим народним депутатом Михайлом Папієвим, пропонується доручити Кабінету Міністрів забезпечити неухильне виконання вимог закону «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати» щодо здійснення перерахунку пенсій за віком, по інвалідності, у разі втрати годувальника та за особливі заслуги перед Україною, державної соціальної допомоги, податкових соціальних пільг та інших соціальних виплат, які надаються відповідно до законів України. Документом також передбачається запровадити заробітну плату на підприємствах, в установах і організаціях, виходячи з її мінімального розміру — 744 грн., встановити у бюджетній сфері розмір посадового окладу працівника I розряду єдиної тарифної сітки не нижче, ніж 744 грн., та забезпечити здійснення контролю за структурою заробітної плати при її нарахуванні.

Крім того, проектом передбачається зобов'язати Кабінет Міністрів забезпечити подальшу виплату доплат окремим категоріям осіб до пенсії, щомісячного довічного грошового утримання, державної соціальної допомоги інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам, особам, які не мають права на пенсію.

У селі Морському (Миколаївська область) відкрито підвідний газопровід, який забезпечить природним газом близько двохсот домівок, **повідомляє наш власкор Галина ПОРФИР'ЄВА**

Президент Польщі Лех КАЧИНСЬКИЙ вважає, що новий газовий договір між Варшавою та Москвою несе загрозу планам диверсифікації поставок газу **(УНІАН)**

ВІТАЄМО!

Сьогодні нашому колезі Віталію Судді — 50 років. Між нами кажучи, це найсмішніша новина тижня. Почувши про цей ювілей, розпливаються в радісно-недовірливій усмішці всі, хто знає Віталія Івановича. А хто не знає — повірте на слово, що Суддя мало схожий на солідного корифея. Він, як кожен блондин, звіддалік трохи нагадує соняшника. Так ось, п'ятдесятилітні соняшники — це, як правило, зрілі осінні особистості, що мовчки стоять у тумані, й на них люблять пастися горобці. А Суддя — із тих соняшників, на яких завжди пасуться лише бджоли й метелики! Й що він не робить — грає у футбол, чи керує випуском газети, чи завідує сатирично-гумористичною сторінкою «Курінь» — Віталій Іванович випромінює світло, в якому нам завжди тепло. Таким і залишайтеся, колего! З роси і води!

ГОЛОСОУКРАЇНЦІ.

СПОРТ

Під загрозою дискваліфікації

Футбол. Одразу десятеро гравців збірної України можуть пропустити матч-відповідь плей-оф відбору до чемпіонату світу проти збірної Греції, якщо у суботній зустрічі отримають попередження.

Афінська жовта картка не дозволить зіграти в Донецьку П'ятову, Кучеру, Кобіну, Хачеріді, Михалику, Ротаню, Шевченку, Мілевському, Ярмашу і Селезньову.

Не набагато ліпша ситуація і в греків. Семеро їхніх футболістів під загрозою дискваліфікації. Це оборонці Пацацоглу, Торосиді і Спіропулос, хавбеки Кацураніс, Ціоліс і Пляцікас, нападник Харістеас.

До речі, у відбірному циклі ЧС-2010 збірні Греції та України отримали майже однакову кількість карток — 18 проти 19 відповідно, плюс грек Вінтра був вилучений (за два попередження у виїзному матчі в Швейцарії).

Насамперед оборона

Травмований дніпропетровець Сергій Назаренко — півоборонець збірної України — дуже переживає за своїх товаришів, котрі післязавтра в Афінах складатимуть дуже відповідальний іспит. Сергій вважає, що насамперед треба подбати про оборону. Про це повідомляє офіційний сайт «Дніпра».

— За суперника маємо дуже сильну команду, яка має кваліфікованих виконавців. З ними давно працює авторитетний тренер Отто Рехагель. Отже, вони мають свій малюнок гри. Греки створюють небезпеку зі стандартних положень. Однак не скажу, що вони добре тримають м'яч.

Постраждають хлібороби від ігрищ торгівців

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас, за словами президента Української зернової асоціації Володимира Клименка, питання з поверненням державою податку на додану вартість структурам, які постачають агропродукцію на зовнішні ринки, залишається відкритим. Сума боргу вже досягає 3,5 мільярда гривень. Від такого «партнерства», пояснювали учасники прес-конференції, потерпають насамперед виробники цієї сільгосппродукції. Неповернений ПДВ посередники змушені закладати в закупівельну ціну. От, мовляв, і прогрює виробник, якому за те саме зерно платять менше.

На всі спроби експортерів повернути борг державні чиновники відповідають одне: немає грошей у бюджеті. Хоча в уряді видали вже дві постанови, у лютому у вересні, які регламентують повернення боргу.

Щоправда, віддавати його мають намір не грошима, а тією ж сільгосппродукцією. Зокрема — пшеницею, яку свого часу скуповував Аграрний фонд, щоб убезпечити ринок від цінових стрибків.

Посередники вважають такі умови для себе невигідними. Не тільки тому, що для одержання боргу потрібно оббивати пороги офіційних кабінетів, починаючи з Мінагрополітики, казначейства і податкової й закінчуючи Аграфондом.

Головне — трейдери втрачають на різниці в ціні. Вартість, приміром, пшениці на внутрішньому ринку набагато нижча, ніж та, яку пропонують в Аграрному фонді, скаржаться експортери. До того ж схема повернення ПДВ зерном, здебільшого, існує тільки на папері. Тому, підкреслюють експортери, за такого підходу держави до ПДВ, насамперед, втрачатимуть сільгоспвиробники. Торгівці змушені будуть давати господарникам меншу ціну за вирощене. Зрештою, постраждають хлібороби й через подорожчання для трейдерів маркетингового ланцюжка. За словами Володимира Клименка, перевалка вантажів у Франції в портах коштує 4 долари за тонну, у нас — 20 доларів. Оформлення вивізних документів в Україні — також недешеве задоволення.

За оцінками, що пролунали під час прес-конференції, через подорожчання маркетингового ланцюжка й комплекс проблем із ПДВ закупівельні ціни впадуть на 20 відсотків, а виробники зерна й олійних культур можуть втратити під час реалізації врожаю-2009 близько 10 мільярдів гривень.

Хоча варто зазначити: багато хто з керівників господарств саме зерноторговців звинувачує у навмисному заниженні ціни на вирощене. Причому відбувається це незалежно від того, повертається ПДВ чи ні.

Іван ЛАЗНЮК.

Микола Горбачов, віце-президент Української зернової асоціації, директор ТОВ «Нью Ворлд Грейн» (ліворуч) **і Володимир Клименко, президент Української зернової асоціації, під час прес-конференції на тему: «Зерновий ринок України. Банальне неповернення ПДВ експортерам зерна й продуктів його переробки або багатомільярдні збитки для виробників?»**

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

МАНівцям повернуть пільги «хоч завтра»?

Міністерство освіти і науки не схвалює позицію Ради ректорів щодо скасування пільг для переможців конкурсу Малої академії наук. Про це заявив заступник міністра освіти та науки Максим Стріха.

— І я, і міністр Іван Вакарчук — рішучі прибічники того, щоб переможці МАН мали шанс вступу до вузу і були прирівняні до тих категорій, які ми звикли називати пільговими, — сказав М. Стріха під час наради в Національній академії наук.

Нагадаємо, у нових умовах прийому до вищих навчальних закладів на 2010 рік такі пільги для юних науковців викреслили. Раніше в інтерв'ю «Голосу України» директор МАН Оксен Лісовий сказав, що практичного значення таке рішення не має, адже зрештою на пільговий вступ претендують лише переможці конкурсу-захисту наукових робіт МАН, а це — лише 100 дітей на всю Україну.

— Такий статус для МАНівців треба відновити, — погоджується і Максим Стріха. — Міністерство готове зробити це хоч завтра. Але є позиція Ради ректорів і їхні застереження.

Тим часом Міністерство освіти закінчило перевірку пільговиків, які цього року вже стали студентами вузів. Найбільші підозри викликали свіжі довідки про інвалідність, видані незадовго до вступу. Загалом перевірили 134 вузи, підпорядковані Міносвіти. З них до 61 закладу виникли зауваження.

— Матеріали перевірки і зауваження будуть передані Міністерству охорони здоров'я (висновки лікарсько-консультаційної комісії та медико-соціальної експертної комісії, довідки про хворобу під час тестування), управлінню зайнятості та соціальної політики (посвідчення інвалідів), до Пенсійного фонду та прокуратури (документи щодо стажу підземних робіт), — йдеться у повідомленні пресслужби МОН.

Також свою перевірку на правильність зарахування за сертифікатами наразі проводить український центр оцінювання якості освіти.

До слова, торік за порушення умов вступної кампанії шість вузів були позбавлені ліцензій, а результати перевірки ще тридцяти двох передано до правоохоронних органів.

Наталія ОВДІЄНКО.

Заборгували за тепло понад 50 мільйонів

Заборгованість населення та підприємств, установ, організацій Івано-Франківська перед ДП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» сягнула 53 млн. грн. Про це на нараді у міськвиконкомі повідомив заступник начальника теплопостачального підприємства Богдан Мимоход. Водночас заборгованість «Івано-Франківськтеплокомуненерго» перед газопостачальниками на 1 листопада цього року становила 44 мільйони. На жаль, іванофранківці не поспішають платити за тепло. Так, за жовтень 2009 року ними спожито 5,8 мільйона куб. метрів газу на загальну суму 6,7 мільйона гривень, а сума проплат абонентів становить лише 4,7 мільйона.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Вулиця Леніна стане вулицею Касьяна

Перейменувати центральну вулицю міста, яка десятки років носила ім'я Леніна, на вулицю Миколи Касьяна — таке рішення ухвалили днями на сесії депутати Кобеляцької міської ради. Незабаром тут має з'явитися і пам'ятник знаменитому землякові, а на фасаді міської ради — меморіальна дошка.

Відомий на весь світ лікар Микола Андрійович Касьян все життя прожив у Кобеляках. Тут після закінчення медінституту він робив свої перші кроки у медицині, тут прийшла до нього слава народного лікаря, ім'я якого потрапило навіть до Книги рекордів Гіннеса — як лікаря, що прийняв найбільше хворих протягом року — більше... сотні пацієнтів щоденно! Його «підопічними» були політики і космонавти, зірки естради, відомі актори і спортсмени, але передусім — прості люди, які їхали у Кобеляки з усіх куточків Радянського Союзу і з-за кордону. 2005 року у райцентрі було відкрито й Центр мануальної терапії, про який так довго мріяв Касьян.

28 жовтня Микола Андрійович пішов із життя, та пам'ять про нього буде гідно увічнена на батьківщині.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

ФОТОФАКТ

Під стінами Міністерства охорони навколишнього природного середовища України відбувся флеш-моб «Кліматичне Бугі», учасники якого намагалися привернути увагу українських політиків, громадськості та ЗМІ до проблем зміни клімату.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

Фото Заїра АКАДИРОВА (УНІАН).

У Сімферополі пройшов мітинг проти виселення Артеківської спеціалізованої школи I-III ступенів з поглибленим вивченням іноземних мов з території МДЦ «Артек».

Ректору-педофілу готують арешт

Шевченківський районний суд має розглянути питання про обрання запобіжного заходу для керівника одного із столичних вузів, якого разом із поплічниками — 25-річною жінкою, водієм та колишнім студентом-африканцем — підозрюють у педофілії. Про це «Голосу України» повідомили у прес-службі Міністерства внутрішніх справ. Як стало відомо, правоохоронці просять суд продовжити їх арешт щонайменше на 2 місяці (на час слідства).

Нагадаємо, наприкінці минулого тижня працівники ГУБОЗ затримали злочинне угруповання, учасники якого займалися розбещенням неповнолітніх і виготовленням порнографічної продукції. Під час проведення санкціонованого обшуку правоохоронці вилучили карабін «Бінеллі» калібру 7.62 з набоями, три відеокамери, відеокасети, CD-диски та фотокартки порнографічного змісту, а також 180 тисяч доларів США та інші речові докази. Організував та очолював банду професор, ректор одного зі столичних вузів. У міліції офіційно не повідомляють його прізвище. Однак чимало ЗМІ його вже оприлюднили завдяки власним джерелам.

Олександр ПЕКНИЙ.

Готовність до другої хвилі епідемії має бути стовідсотковою

ХРОНІКА ГРИПУЮЧОЇ КРАЇНИ

Про це зараз говорять у Львові і очікують на державну підтримку, **повідомляє наш власкор Ірина ЄГОРОВА.** Щоправда, ще не подолано першу хвилю, однак саме вона дає можливість підбити підсумки, і наступна сесія обласної ради буде присвячена значною мірою аналізу стану боротьби з епідемією і майбутнім крокам, які просто необхідно зробити. 17—18 листопада у Львові з нетерпінням чекають на приїзд спеціалістів, які займатимуться встановленням лабораторії, за допомогою якої можна буде досліджувати популяцію збудника. Таку лабораторію львів'яни матимуть в самому центрі Львова — вона ідентична тим двом, які працюють у Києві.

Хоча епідемія на Тернопільщині пішла на спад, кількість летальних випадків від ускладнень грипу зросла, **зазначає Любов ЛЕВИЦЬКА.** За одну добу не стало двох молодих жінок: лікаря-інтерна, котра, народивши дитину, сама померла (це вже другий такий випадок в області) та підприємця. Загалом на 12 листопада померла 21 особа. В реанімаційних відділеннях перебуває більш як 30 хворих, із них на штучній вентиляції легень — двоє. Медики поки що не говорять про відміну карантину. Про це можна буде вести мову через тиждень—півтора. «Навіть якщо буде оголошено про припинення епідемії, збудник «каліфорнійського» грипу не зникне, — каже заступник державного санітарного лікаря області Нінель Цяпа, — тому важливо відпрацювати усі організаційні моменти. Тим більше, що у січні—лютому очікується нова хвиля захворювань на ГРВІ та грип». До речі, Тернопільський медичний університет ім. Івана Горбачевського вже закупив за власні кошти і закінчує монтаж своєї вірусологічної лабораторії. Обіцяють, що вона стане до ладу вже наступного тижня і зможе обслуговувати не лише Тернопільську, а й інші області західного регіону.

На Волині від гострої пневмонії померло вже семеро. Найстрашнішою видалася ніч з 10 на 11 листопада. Цієї пори після триденного перебування в реанімаційному відділенні Ківерцівської районної лікарні померла 47-річна жінка. Приблизно в ту саму пору в обласну інфекційну лікарню у вкрай тяжкому стані привезли 48-річну лучанку. Вона «згоріла» буквально за півгодини. А в Камінь-Каширській центральній районній лікарні перестало битися серця 47-річного жителя села Видерта, із сумом **повідомляє Микола ЯКИМЕНКО.** Заступник начальника обласного управління охорони здоров'я Марія Гогоша, виступаючи перед журналістами, застерегла їх від спрощеного підходу до висвітлення проблем епідемії грипу. Адже тепер часто в засобах масової інформації звучать заяви, що в Україні довкола ситуації з грипом «розвели паніку».

У Чернігові, за повідомленням управління охорони здоров'я міськради та міської СЕС, грип пішов на спад (проти щоденних 1500—2000 звернень у поліклініки нині 700—1000). Однак підтверджено два випадки захворювання на грип типу A/H1N1 у двох дітей, 3 та 9 років. Одну з них вже вилікувано, друга перебуває в лікарні, **зазначає Сергій ПАВЛЕНКО.**

Голова Рівненської ОДА Віктор Матчук вважає, що зарано говорити про спад епідемії грипу на Рівненщині: «За останні два дні спостерігаємо збільшення кількості нових випадків захворювання. Люди заспокоїлися, багато хто зняв марлеві пов'язки, почали менше стежити за собою і за своїм здоров'ям, і ми отримали в динаміці зворотний ефект», **переказує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

І як **повідомляє Дарина НАЗАРЧУК,** особливе зацікавлення у представників ВООЗ викликав новий метод лікування важкохворих на вірусну пневмонію, впроваджений прикарпатськими медиками. Він передбачає пряме насичення крові киснем. Як раніше пояснював головний лікар обласної інфекційної лікарні Роман Остяк, «дихальну суміш вводять безпосередньо в кров через магістральні судини на ногах». До цього методу івано-франківські медики вдавалися у випадках, коли «у пацієнтів різко посилювалися явища дихальної недостатності і використання дихального апарату вже не було дієвим». Новий метод допоміг повернути до життя людей, які перебували на штучній вентиляції легень...

Тема газу — одна з заручниць внутрішньої боротьби

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Україна сама постійно продукує медіаприводи для Росії і Європи привселюдно обговорювати гіпотетичні проблеми та нові війни, які можуть виникнути між Києвом і Москвою. Зокрема, за словами Президента, Україну не влаштовують газові домовленості, згідно з якими вона повинна закупити зафіксований обсяг російського газу, що веде до запаморочливих штрафних санкцій, обчислюваних мільярдами доларів. Прем'єрка критикою не збентежилась. За її словами, Україна так само зможе одержувати газ у 2010 році в тих обсягах, які їй необхідні...

Щоб розібратися, 11 листопада австрійська преса звернулася з запитанням до російського прем'єра Володимира Путіна: мовляв, чи може Москва гарантувати безперебійні поставки газу до Європи?

Путін подачу радо прийняв і одразу ж відбив: ніяких проблем з поставками російського газу до Європи не буде, «якщо транзитні країни дотримуватимуться зобов'язань». Якщо ж ці країни (читай — Україна) «не платитимуть за поставки газу при споживанні в Україні, значить, не одержуватимуть». «Якщо вони не одержуватимуть, то, швидше за все, буде відбір із трубопроводу. Як почнеться відбір, ми будемо скорочувати подачу», — пояснив європейцям, які бояться змерзнути, їхні перспективи Володимир Володимирович.

Експерти подібні заяви, що з'являються, за великим рахунком, унаслідок брязкотіння словами українських політиків, розглядають як створення проблеми там, де її поки що нема. І списують на безвідповідальність керівництва країни, котре, замість того щоб спільно захищати національні інтереси, щодня виливає на електорат цебри критики на адресу одне одного. При цьому чомусь забуваючи, що вони й українці перебувають не тет-а-тет у захищеній від прослуховування спеціальній кімнаті для переговорів — за «полемікою» спостерігає весь світ. У цьому хтось радісно потирає руки і, зі свого боку, використовує ситуацію, щоб вплинути на українські політичні розклади. А хтось із жалістю й навіть гидливістю стежить за таким екзотичним становленням молодої демократії.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

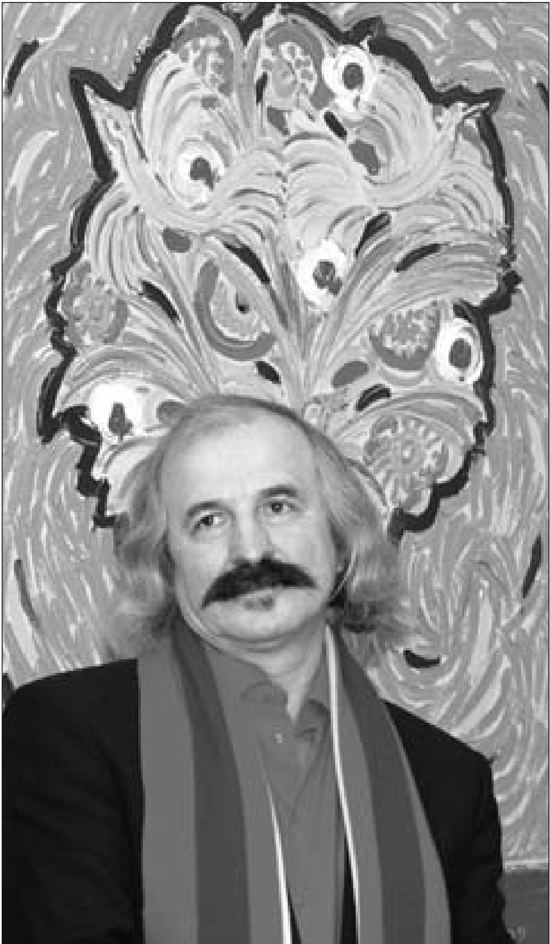

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

У столичному Національному музеї Тараса Шевченка триває виставка картин відомого львівського художника, народного художника України Михайла Демцю «Зустріч із Сальвадором Далі».

У НОМЕР

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Знайшли мертвим

11 листопада у своєму помешканні в Острозі знайшли мертвим депутата Острозької міської ради Т. Б. Під час огляду померлого ознак насильницької смерті не виявлено, чоловік покінчив життя самогубством. Т. Б. займався бізнесом — був головою спостережної ради ВАТ «Острозький хлібозавод», акціонером Острозького шинно-ремонтного заводу. Одна з версій самогубства — проблеми фінансового характеру, але міліція розглядає й інші версії.

Олександра ЮРКОВА.

ДОНЕЦЬК

Тепер банки грабують у марлевих масках

Пограбування у дусі часу: з інтервалом у двадцять хвилин зловмисники у марлевих пов'язках обчистили два відділення банку в Київському районі Донецька. Як розповів начальник районного відділення міліції Сергій Келлер, першим зазнало нападу відділення банку «Фінанси та кредит»: двоє невідомих зайшли до приміщення, зробили два постріли у повітря, змусили всіх лягти на підлогу, заволоділи грошима і зникли. А невдовзі сигнал тривоги надійшов із відділення «Правекс-Банку». Міліція оголосила розшук зловмисників. Правоохоронці вважають, що обидва нальоти скоїли одні й ті само особи, **повідомляє наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУЩ.** Нагадаємо, що це не перший випадок, коли грабіжники використовують епідемію грипу. Нещодавно у Києві двоє чоловіків у марлевих масках вкрали у подружжя 350 тисяч доларів. Проте невдовзі грабіжників затримали правоохоронці.

ЛЬВІВ

Водогін обіцяють відремонтувати до кінця року

191 мільйон гривень перерахував уряд Львову для того, щоб до кінця 2009 року в місті нарешті цілодобово подавали холодну й гарячу воду. Нині цілодобове водопостачання у Львові має 75 відсотків населення. В деякі райони вода не подається взагалі. Зокрема, Личаківський район не користується водогоном, бо вода просто туди не доходить — витікає через аварійну ділянку. Розв'язати проблему дасть можливість лише будівництво нової гілки, що й робиться зараз.

Загалом сьогодні чотири підрядні організації працюють на повну потужність над реконструкцією водозаборів та мереж. Особливо активно ведеться робота на Плугівському водозаборі, де потрібно замінити 9,5 кілометра труб.

Значну частину запланованого можна було виконати ще влітку, однак гроші надійшли лише зараз. На запитання, чи встигнуть виконати всі заплановані роботи, міський голова Андрій Садовий відповів: «Тут не можна поспішати. Наше завдання — зробити якісно. Ви бачите погодні умови, різні інші проблеми, тому я ставлю на якість, і на шкоду якості я нічого робити не буду».

Ірина ЄГОРОВА.

У Києві знову відкривається арт–центр «Я–ГалереЯ», що зазнав пожежі півтора місяця тому

Сьогодні святкує своє 60–річчя Володимир НЕЧИПОРЕНКО, актор столичного театру імені Франка, народний артист України

ПРОБЛЕМА

Актори досі виступають на гастролях — театр на ремонті

Після того як у липні цього року у занедбаному приміщенні Кіровоградського академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького побувала Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, жителі обласного центру повірили, що театр відновлять.

І справді, фінансування ремонтних робіт було розблоковано. Та не пройшло й двох місяців, як продовження реконструкції театру опинилося під загрозою. За словами директора приватного підприємства «Лакі» — генпідрядника з виконання ремонтних робіт Світлани Таран, наприкінці минулого тижня один із субпідрядників припинив роботу. Мовляв, не надходять гроші з казначейства, а задарма працювати ніхто не хоче.

Крім генпідрядника, тривогу забили і керівництво театру, журналісти, громадськість. Адже у приміщенні розібрано дах, тож традиційні для цієї пори дощі можуть завдати відчутної шкоди. Причин припинення перерахування казначейством виділених Кабінетом Міністрів коштів цільового призначення ні виконавцям ремонтних робіт, ні керівництву театру ніхто не назвав. Єдине, що виправдовувало сповільнення, — перерахування коштів органами Держказначейства стосувалося не лише театру.

Як повідомили «Голосу України», на сьогодні фінансування відновлено, ремонтно-реставраційні роботи тривають. Однак казати, що проблем немає, було б неправильним. Згідно з договором на проведення ремонтних робіт підприємство-генпідрядник до кінця року має освоїти більше 12 мільйонів гривень. Усе — на ремонтні роботи, частина яких, як з'ясувалося, не має необхідної проектно-кошторисної документації. Це стосується зали для глядачів, сцени тощо. Тож, щоб виконавці могли продовжувати роботи, замовникові (ним є управління капітального будівництва облдержадміністрації) необхідно на рівні профільних міністерств внести зміни до кошторису цільового використання коштів, передбачивши 2,6 млн. грн. на її виготовлення.

Водночас, як розповів керівник літературно-драматургічної частини театру Володимир Шурапов, нині театр перебувається невеликими короткочасними гастролями по Кіровоградщині та відгукується на запрошення до участі у театральних фестивалях, останній з яких відбувався нещодавно у Чернігові.

Петро МЕЛЬНИК.
Фото автора.

Чи є почуття гумору в дерева?

«Є!» — луганський майстер Віктор Сурков доводить це своїми творами

Його майстерня схожа на те місце, де роблять мультфільми. Убік відставлені персонажі, певно, що вже відпрацювали свій епізод, а під рукою — ті, кого майстер готує до виходу. Не скажеш, що тут хтось зайвий чи займає не своє місце. У майстерні Віктора Суркова затісно, але так цікаво, що тіснота сприймається як декорація, що породжує певний настрій і збуджує творчу думку. Уже з перших хвилин тут відчуваєш у собі підвищений градус веселощів. Більшість дерев'яних статуй Суркова наділені тонким гумором. Здається, вони з тобою заграють. Застрахувати себе від посмішки просто неможливо.

Треба самому вміти жартувати

Щоб побачити, як дерево жартує, треба самому вміти жартувати. Віктору Суркову почуття гумору не позичати. Цього літа він вдало розіграв мене. Ми познайомилися за доволі цікавих обставин. Як кореспондента «Голосу України» Віктор знайшов мене вихідного дня на дачі. З'ясувалося, наші дачні кооперативи поруч. До моєї ділянки підійшов чоловік з пилкою та сокирою й сказав, що його направили сюди із правління. Мовляв, тут треба попиляти дрова. Я довго пояснювала, що дров у мене немає, та вони й не потрібні — кооператив газифікований. Сурков, а це був він, бурхливо дивувався, адже його «направили»! Морочив він мені голову хвилин двадцять і лише потім зізнався, хто є насправді. А я змушена була зізнатися, що розіграш йому вдався. А як же пилка й сокира? З'ясувалося, у нашому лісі Віктор шукав матеріал для майбутньої роботи і, приблизно знаючи розташування дачі кореспондента «Голосу України», вирішив познайомитися. Ще тоді Віктор запросив до себе в майстерню, але скористатися запрошенням вдалося тільки нещодавно.

Бачити не дерево, а образ

Улюблене дерево Віктора Суркова — вільха. Приваблює її колір, фактура і особливо наросты на стовбурі, так звані капи. Для роботи це дуже цікаво. Для Віктора все цікаво в лісі, — коріння, грибитрутовики, корчі й навіть залишки багаття. У кожній знахідці він бачить образ. От чудовисько з відламаним носом глотку відкрило, а це голова ведмедя з доброю беззубою посмішкою. А це представник інопланетних цивілізацій, він же — герой казки, в якій ідеться про... що хочете, сюжет можна придумати який завгодно. Як розповідає Віктор, якщо дерево красиве, розлоге, він робить до нього кілька підходів з різних сторін, буває, колами ходить, доки не побачить сюжет. Але на живі дерева у нього табу — не чіпає за жодних умов. У цьому сенсі з Лісовиком у нього цілковите взаєморозуміння, хоча одного разу той взявся його провчити.

Сталася з Віктором нещодавно така історія. Побачив він біля озера клен зі зламаним вершком. Гинуло дерево, засихало. Почали відпочивальники його обламувати на дрова для шашликів. «Загине», — думав з сумом Віктор. І вирішив дати дереву друге життя. Два роки чекав, поки воно засохне, потім взяв лопату, сокиру й почав його викопувати. З'ясувалося, частина дерева жива. Її він залишив, а загиблу вирізав.

— Звідти до моєї дачі приблизно півкілометра, — розповідає художник. — Причому тричі цю відстань перетинає річечка зі стрімкими берегами. А дерево велике, з розлогим гіллячям. Як мені його дотягнути вручну? Одного разу вдалося форсувати струмочок, вдруге, а втретє, відчуваю, не здолаю. А вже вечоріло. Сили закінчувалися. «Добре, — думаю, — зараз викочу на берег і залишу там, а ранком прийду з тачкою. Починаю піднімати колоду вгору на схил і падаю. Дерево падає на мене, б'є по голові й розсікає до крові потилицю. Оскільки «зеленку» я не беру, думки про те, що в такий спосіб природа мені помстилася, не було. Але якийсь опір відчув. Щось, думаю, тут нечисто. І кажу вголос: «Слухай, Лісовичку, адже дерево однаково порубали б на дрова для шашликів. А я зроблю з нього образ, що послужить людям не один десяток років, і в такий спосіб продовжу йому життя». Промовив це й чекаю. Мабуть, Лісовик зі мною погодився. Дозволив витягти дерево на берег. Ранком приїхав з тачкою, забрав матеріал, але загубив окуляри. Довго шукав, так і не знайшов. Чи то пожартував зі мною Лісовичок, чи то все-таки вирішив мене перевиховати. З дерева потім я створив дволикого Януса. Працював десь місяці чотири, але вийшло дуже цікаво.

Що всередині Трудівника?

Спиляне дерево для багатьох людей — просто дрова. Їх можна кинути у піч, у камін, у багаття, підсмажити на них шашлики. Для Віктора Суркова дерево — джерело натхнення. Сурков розуміє його гумор, головоломки, натяки, а ще те, як воно передражнює людей. Наприклад, деякі стовбури дерев так образно переплітаються, що схоже на обійми хлопця й дівчини. Своєю вигадливою архітектурою гумору природа немовби вказує людині на її недоліки, і Віктор Сурков допомагає людям це побачити. Природа й художник стали партнерами.

Роботи Суркова охоче купують іноземці, оцінюючи і його майстерність, і тонке почуття гумору. Крім лісової паркової архітектури, Віктор багато працює над створенням величезних панно з дерева, сюжети яких теж не позбавлені легкого, обов'язково доброго гумору. Скромність цієї людини приховала те, що він, виявляється — один із виконавців пам'ятника «Трудівник Луганська», що до деякого часу вважався символом обласного центру. В 1967 році Віктор був наймолодшим у групі, яка створювала монумент. Двадцятилітньому художнику довірили найвідповідальніше — завершити шестиметрову фігуру. Віктор і тут не втримався, щоб трошки не «нахуліганити». Написав список усіх, хто працював над пам'ятником, закупорив його в «чвертці» і замурував у нутрощах «Трудівника».

Віктор Сурков працює слюсарем з ремонту пожежних автомобілів аварійно-рятувального загону спеціального призначення головного управління МНС у Луганській області. Заняття лісовою парковою архітектурою раніше було хобі, тепер стало ремеслом. Він готується до першої персональної виставки, хоче назвати її «Учорашні дрова». Тут теж звучить гумор, щоправда, трошечки сумний.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото автора.

«Нечитання зжене нас зі світу...»

Сучасна людина захлинається від щоденної перенасиченості інформацією (Інтернет, телекомунікація, політичні гасла, реклама, реклама і... ще раз реклама!). А відтак вона майже не читає книжок. Євген Маланюк колись казав, що нечитання зжене українців зі світу. Як протистояти цьому? Відповідь, може, й банальна, але точна і проста: почни з себе! Тобто згадай, що ти є мислячою істотою. А потім візьми і прочитай талановиту, цікаву, сповнену тонкої іронії та філософських роздумів книгу...

На творчому вечорі сучасного українського поета, прозаїка, кіносценариста, лауреата кількох престижних літературних премій Валерія Гужви **(на знімку)** йшлося і про цю актуальну, болючу тему: українці, в тому числі наша політична еліта, катастрофічно мало читають. Ведучий літературно-мистецького вечора, що відбувся у Великій студії Концертно-студійного комплексу Національної радіокомпанії України, відомий літературознавець Михайло Слабошпицький з гіркотою зауважив: «Інколи мені дико, образливо за всіх нас, що українці не читають...»

А втім, завжди були й будуть ті, хто здатний відчути чари і неповторну інтелектуальну радість спілкування з книгою. І, попри всі фінансово-економічні, суспільно-політичні та інші негаразди, вижила і виживе українська книжка, вітчизняне книговидання й літературний процес загалом. Одне з яскравих тому свідчень — згаданий творчий вечір Валерія Гужви, що відбувся в рамках циклу прямоефірних передач «Радіо «Культура» представляє...»

Під час зустрічі до уваги присутніх в залі та всіх радіослухачів було представлено романи Валерія Гужви «Стигма» та «Привид Шекспіра». У програмі взяли участь знані діячі нашої культури: Борис Олійник, Петро Осадчук, Петро Перебийніс, Віктор Баранов, Олексій Микитенко.

Оксана ЧИСТА.

Фото з архіву «Голосу України».

Це не можна дивитися з холодним носом

У Дніпропетровську відбулася прем'єра вистави «Мир дому твоєму»

«Мир дому твоєму» — з цією фразою входив до людей Ісус Христос і навчав своїх учнів йти до людей з таким вітанням. З миром входили в серця глядача і актори Дніпропетровського академічного театру російської драми імені Максима Горького з інсценізацією вистави за повістю Шолом-Алейхема «Листи від Тев'є-молочника». Інсценізацію написав народний артист України Жан Мельников, режисура і сценографія — теж його, й роль головного героя, молочника Тев'є, грає так само Жан Мельников. Тож цю виставу можна сміливо вважати його бенефісом.

Ця постановка — немов моральний заповіт: жити в любові, прислухатися до Господа і до власного серця. Саме таку думку проносить через виставу режисер. Тев'є у виконанні Жана Мельникова — мудрий миролюбний єврей, котрий хоче жити у спокої на землі, яку по праву може назвати своєю. Він лише маленька людина, на долю якої випали тяжкі випробування. Цей образ сповнений ліризму та постійної самоіронії, в ньому є серйозний життєвий драматизм, вічний пошук віри, надії та любові.

У виставі цікаве сценічне оформлення, яке втілила виконавчий художник Олена Бабай. Воно добре передає настрій і атмосферу спектаклю. Перед глядачем розгортається ціле соняшникове поле, яке ніби оберігає і наділяє своїм теплом всіх, хто прийшов на цю землю. Та у другій дії на зміну яскравому сонячному теплу приходить люта заметіль з білими сніговими кучугурами, яка приносить з собою нещастя за нещастям. І лише під кінець, коли у героїв з'являється маленька надія на ліпше життя, сніг починає танути. Фольклорна музика, використана у виставі, підкріплює створену атмосферу і додає єврейського колориту.

Багато цікавих, пронизаних гумором та іноді ліризмом епізодів легко сприймаються глядачем і викликають бурхливі емоції. Довгі монологи Тев'є у другій дії неможливо дивитися з холодним носом, вони настільки пронизані драматизмом, що мимоволі до очей підступають сльози.

Акторські роботи теж варті всілякої похвали. Звичайно, головним і найпотужнішим «китом», на якому тримається вся вистава, є Жан Мельников. Та ще склався чудовий ансамбль акторів старшого покоління — Людмили Вершиніної (Голда) та Дмитра Голубенка (Урядник), а Володимир Жевора створив чудовий образ Лейзера, власника невеличкої крамниці, несподівано смішного, щедрого та романтичного.

Чимало міст в Україні можуть похвалитися своїми інсценізаціями цієї повісті — Київ, Донецьк і навіть Біла Церква. Жан Мельников давно виношував ідею цієї вистави. І ось тепер і в Дніпропетровську є свій Тев'є.

Марія ПОКРОВСЬКА.

На знімку: сцена з вистави.

Фото автора.

ХРОНІКА

У клубі лише загартовані

Черкаський «Клуб довгожителів» справив новосілля у реконструйованому приміщенні поблизу річкового порту. Освятив штаб «моржів», бігунів, аквалангістів архієпископ Іоанн (УПЦ КП), котрий також бореться за здоровий спосіб життя своїх парафіян і очолює громадську організацію «Народна тверезість». Серед членів «Клубу довгожителів» люди старшого віку, які будь-якої пори року купаються у Дніпрі, роблять на свіжому повітрі фізичні вправи, не вживають алкоголь. Очолює довгожителів 68-річний «морж» Олександр Толбатов, котрий завдяки своєму винаходу — пристрою з пластикових пляшок, легко перепливає 13-кілометрову ширину Кременчуцького водосховища.

Любов за гратами

На міжнародному конкурсі поезії «Красностав-2009», який проводиться у Польщі для ув'язнених, друге місце завоював підопічний Черкаської виправної колонії № 62 Валентин Самофалов. Філологи та літературознавці Люблінського університету, які оцінювали поезію за гратами, відзначили образність і ліричність віршів про кохання черкаського в'язня. Валентин Самофалов, котрий виконує в колонії обов'язки бібліотекаря, давно захоплюється поезією, образотворчим мистецтвом. Після виходу на волю він мріє пов'язати своє життя з гуманітарним профілем.

Лідія ТИТАРЕНКО.

«Моя найкраща скрипка ще не народилася»

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Його скрипки купують віртуози-музиканти з усіх куточків України. Майстерня Сергія Поліщука — в селищі Степань Сарненського району. Любить працювати в цілковитій тиші. Крок за кроком, нота за нотою, прагне хоча б наблизитися до таємниці майстерності, якою володів всесвітньо відомий Антоніо Страдіварі...

Степанський Страдіварі

Яскравий спогад дитинства Сергія — репетиції сільських троїстих музик. Зазвичай вони збиралися у старенькій, під соломою, хаті його дідуся. А він слухав їх тихенько в куточку на лавці, а згодом і сам узяв скрипку до рук.

— Дід Федір тільки заохочував це, — згадує майстер. — Музичної освіти він не мав — був талановитий від природи. Вправно грав не лише на скрипці, а й на бубні та інших інструментах. Інші сільські музики — теж. Вони, за потреби, одне одного заміняли. За їхнім прикладом, не знаючи нот, я на слух підбирав мелодії, репетирував і, коли вступав до музичної школи, досить пристойно грав на скрипці.

Перша особиста скрипка Сергія Поліщука — старенька, понад 100-літня, чеської фірми «Штайнер». Цей скарб тринадцятирічний хлопець одержав з рук найкращого в ті часи степанського віртуоза — діда Шимка. Все життя скрипка дарувала радість йому та людям, допомагала годувати родину. Та музикант був уже в літах, не міг більше грати на весіллях, тож передав скрипку тому, в кому розгледів найбільшу любов до мистецтва.

— Це був символічний вчинок, — ділиться по багатьох роках Сергій Поліщук. — Адже, крім діда Шимка, на цій скрипці грало ще кілька поколінь музикантів. Ніхто достеменно не може сказати, як вона з'явилась у нашому селищі.

Із легендарною скрипкою степанських віртуозів Сергій Поліщук не розлучався десятиліттями. І в школі, і в армії, й коли вчився в Дубенському культосвітньому училищі, і в Степанській музичній школі, де викладає й нині...

Про те, що колись сам виготовлятиме музінструменти, поперхах і гадки не мав. Доки раптом життя не перекреяла навпіл важка хвороба. Операція на серці стала не лише складним випробуванням, а й поштовхом до покликання.

— Виступати я більше не міг і підсвідомо почав шукати, чим компенсувати цю втрату, — пояснює. — Саме тоді в мене зламалася копія скрипки Страдіварі, яку колись подарували батьки. Щоб полагодити, я її розібрав. Робив це декілька разів. Бачу, після кожної операції дещо змінюється звук. Стало цікаво, чи зможу я сам створити музичний інструмент? Розпочав із вивчення спеціальної літератури. Та це мало що дає. Справжні секрети майстри тримають у таємниці. Я мріяв навчитися хоча б форму скрипки робити. Про звук і думати не наважувався.

Щоб зробити свою першу скрипку, він готувався цілий рік. Із столярними роботами чимало допоміг батько Григорій Тимофійович, котрий мав справді золоті руки. Разом міркували, як ладнати деталі, як вигинати боки та над найскладнішим — верхньою і нижньою деками. У 1997-му перша скрипка Сергія Поліщука зазвучала. Однак, поки її голос нарешті задовольнив майстра, минуло довгих десять років. Саме тоді він і наважився продати перший інструмент.

Скільки за цей час було недоспаних ночей, зіпсованої деревини, скільки пошуків, удач і розчарувань, коли шукав шлях до майстерності, до ніжного й мелодійного голосу скрипки, годі й переказати. Інструменти, які, на його думку, не вдалися, Сергій Поліщук нікому не показує. Незавершені, вони зберігаються у паперових мішках у його майстерні. А тих, якими пишається, виготовив уже понад сорок. Грають на них віртуози-музиканти в різних куточках України.

Кожен із цих інструментів — щонайменше півроку життя. Адже справа ця дуже копітка, вимагає не лише таланту, а й терпіння, любові й одержимості, без чого і в будь-якій іншій царині досягти чогось складно.

— Усе, звичайно, починається з деревини, — каже Сергій Поліщук. — Нижню деку найкраще робити з ялини, верхню, боки і шийку — з явора. Дерева мають бути старі, а деревина — добре вилежана: що довше, то краще. Зазвичай майстри заготовляють її один раз. Завдяки цьому під кінець життя і вдаються найкращі інструменти. Моїй деревині нині лише дванадцять років. Шукав явір та ялину для своїх майбутніх скрипок аж у лісах Карпат.

Скрипка — як жінка

Розпочинається чаклування зі звичайного креслення. Потім виготовляється дерев'яна форма, за якою вигинаються боки скрипки. Пізніше вона виймається із середини. «Це — немов колодка для взуття, — пояснює майстер, — за якою шиється чобіт». Наступний етап — нижня і верхня деки. Це чи не найважливіше в роботі. Адже саме від того, які випуклості, товщину вони мають, в якому місці більше вигнуті, як співвідносяться між собою, й залежить звучання скрипки. Важливі кожні півміліметра. І все робиться вручну, ні лінійкою, ні іншими вимірювальними інструментами Сергій Григорович не користується. Бо найточніший розмір — це звук.

— Основою створення хорошої скрипки є гармонічне настроювання. По-простому — простукування її деталей: як звучить? Залежно від того, якого голосу вона набуває, дека й одержує форму.

— Звичайно, — продовжує майстер, — в ідеалі скрипка має бути цілком симетрична. Проте, якщо керуватися тільки сантиметрами, вона втратить у звучанні. Адже методом гармонічного настроювання, який і є запорукою мелодійності, симетричний інструмент неможливо виготовити. Тому серед хороших скрипок і немає абсолютно пропорційних. У Страдіварі вони теж не були такі. Одне слово, скрипка — як і жінка: ідеальні форми аж ніяк не означають, що вона гарно «звучатиме». Швидше, навпаки. І двох однакових скрипок, як і жінок, теж не буває. Адже вигин деки, її товщина залежать навіть від того, з якого боку стовбура вирізана дошка: якщо з північного, матиме одну форму, з південного — іншу...

Упоравшись із деками, майстер береться за виготовлення шийки і «кучерика» скрипки. Тут, каже, гармонічне настроювання вже не потрібне. Головне — щоб гарно і зручно. Коли інструмент змонтовано, склеєно, відшліфовано, приладнує струни і... настає найбільш хвилюючий момент у піврічній роботі — перша мелодія...

— Я це обов'язково роблю ще перед лакуванням. Якщо інструмент звучить погано, навіть не беруся за подальшу роботу, — зізнається. — Я ж працюю не заради грошей, а за покликом душі. Якщо вже давати життя скрипці, вона має бути справді хороша, щоб майстрові не було соромно. Коли маю випробувати інструмент, обов'язково чекаю, щоб удома — нікого й повна тиша. Взагалі найкраще працюється в тиші. Мої рідні це знають. Коли ж повертаються додому, то й без слів, з мого погляду, бачать, вдалася скрипка чи ні...

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Світлани ТУБІНОЇ.

ПОДРОБИЦІ

Перше 20-річчя «Фристайлу»

Ну хто не пам'ятає цей чудовий гурт, який так стрімко увірвався на радянську естраду наприкінці 80-х! «Метелица», «Ах, какая женщина...», «Больно мне, больно...» — здавалося, ці шлягери лунали тоді якоюсь нескінченною мелодією з усіх «шпарин». Імен виконавців публіка навіть ще не знала, але вже упізнавала їх на телеекранах за характерною манерою виконання та зовнішністю: «стрибучий соліст», «довговолосий симпатяга», «сексуальна блондинка»... Це вже потім вони «виявилися» Вадимом Козаченком, Сергієм Дубровіним, Ніною Кірсо...

І ось позаду 20 років творчої роботи! Рідко якій групі вдається стільки навіть «прожити» на сцені, не кажучи вже про сталу популярність... «Фристайлу» вдалося! І хоч тепер група вже не така, звісно, популярна, як колись, та її творчість і досі приваблює не тільки тих, «кому за 30». Адже деякі пісні легендарного колективу справді можна вважати народними — їхні слова легко спливають у пам'яті.

Загалом виконавці мають у своєму репертуарі понад 120 пісень, 9 альбомів, на «підході» ювілейний — 10-й. Продюсер і засновник гурту Анатолій Розанов та його незмінна муза і солістка Ніна Кірсо, Сергій Кузнецов, Сергій Ганжа — всі вони ніколи не розлучалися з колективом. А кілька років тому аранжувальником гурту став Юрій Савченко, без якого тепер не уявляють колектив «старі фристайлівці».

Як склалася доля інших? Вадим Козаченко свого часу у складі «Фристайлу» записав перші чотири альбоми гурту, ставши знаменитим завдяки пісням Анатолія Розанова на вірші Сергія Кузнєцова та Тетяни Назарової. Поетеса співпрацювала з «Фристайлом» з четвертого по восьмий альбоми. «Больно мне, больно», «Злая доля», «Грош цена тебе», «Три сосны», «Ах, какая женщина», «Кораблик любви» — це все вона! Нині Вадим Казаченко живе у Москві, активно гастролює із сольними концертами, записав кілька власних альбомів. Він мало змінився зовні — такий же «стрибучий» і користується сталою популярністю публіки. Пробує себе і в різних радіо- та телепроектах.

Сергій Дубровін у 2001 році залишив гурт і поїхав шукати «ах, какую женщину» до Німеччини, мріючи і про англомовний альбом. На жаль, там сліди його й загубилися. Принаймні для музикантів «Фристайлу» і широкої публіки.

... Ювілейний концерт цього гурту у рідній Полтаві пройшов так, ніби й не було цих 20 років! У вщерть заповненому шанувальниками залі Палацу дозвілля «Листопад» (що доволі символічно для створеного саме в листопаді колективу) знову «Падали снежинки»... І знову — на біс!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

На знімку: Ніна Кірсо завжди з особливою насолодою співає для полтавської публіки.
Фото Сергія НАЗАРКІНА.

Двічі врятований від розстрілу

120 років тому народився Остап Вишня (Павло Губенко)

КАЛЕНДАР

Це сталося 13 листопада 1889 року, на хуторі Чечва Роменського повіту на Полтавщині (тепер село Грунь Сумської області). Його батько був прикажчиком у поміщиків фон Рот. Крім Павла, батьки виховували ще шістнадцять дітей.

Закінчив початкову сільську школу в містечку Грунь, Зіньківську двокласну школу, отримав право бути поштово-телеграфним чиновником. У 1903 році вступив до Київської військово-фельдшерської школи, де вчився на казенний кошт, бо батько, колишній солдат, мав на це право. В 1907 році закінчив школу, «а потім, — писав в автобіографії, — пішло нецікаве життя: служив і все вчився — нехай воно йому скажиться. Все за екстерна правив». Тобто працював фельдшером в лікарні київської залізниці, готувався і здавав екстерном за повний курс гімназії. Вступив 1917 року до Київського університету на історико-філологічний факультет. Писав згодом: «Як ударила революція — завертівся: бігав з Центральної Ради в університет, а з університету в Центральну Раду... До того було ніколи, що просто страх...»

Університету не закінчив. Революція і українське відродження захоплюють молодого студента. Він очолював санітарно-медичне управління міністерства шляхів сполучення УНР. У 1919 році разом з урядом опинився у Кам' янець-Подільському. Тут Остап Вишня й починає літературну діяльність. Свої гуморески він підписував псевдонімом «Павло Грунський». Це ім'я стало дуже популярне в Кам'янці.

Після відступу армії УНР за межі України Вишня подався на схід, додому. Пізніше, коли нагадували про минуле, він казав: «Знаєте, за ті свої походеньки я вже відсидів». Докладніше писав у біографії: «Жив я в Києві. В Харків «мене переїхали» 1920 року, в жовтні місяці, а в квітні місяці 1921 року почав я працювати у «Вістях» з Василем Блакитним». Розшифровується це так: органи ЧК заарештували його в Києві в жовтні 1920 року і перевезли до Харкова. Сучасний літературознавець Матківський стверджує, що причиною арешту «стала одна-єдина його фраза з фейлетонів кам'янецького періоду: «Народ радянської влади не визнавав, не визнає і ніколи не визнає».

Врятував його від розстрілу в квітні 1921 року Василь Еллан-Блакитний і взяв на роботу до «Вістей» ВУЦВК. Так став Остап Вишня радянським письменником. З 1927 року він стає головним редактором гумористично-сатиричного журналу «Червоний Перець».

Літературна спадщина Вишні — це тисячі гуморесок у щоденній пресі на всі теми дня. Слава його шороку росла. Часто лише задля того, щоб познайомитися з «усмішками», люди починали вчитися читати, а російськомовні службовці вивчали українську мову. На одному з'їзді незаможних селян, де виступали Петровський та Чубар, делегати забажали побачити Вишню. І «вождi», хотілось їм чи ні, мусили кликати. А коли він прийшов, з'їзд улаштував таку овацію, що у Вишні вуха почервоніли.

Сам він міг змусити почервоніти будь-кого. Якось нарком освіти СРСР Луначарський (до речі, наш земляк) виступив проти українізації кубанських шкіл. Вишня написав гумореску у стилі листа запорожців до турецького султана. Резонанс був вибуховий. Вишня від імені козаків пропонував наркомові те саме, що й запорожці султанові.

У кінці 1920-х загальний наклад книжок Вишні доходив до двох мільйонів — нечуваної для тих часів цифри. Та незабаром настали інші часи.

У 1930 році на нього посипалися звинувачення: куркульська ідеологія, примітивізм, націоналізм тощо. Його перестали друкувати. Та чи писав він? Тодішнє мовчання Остапа Вишні пояснюється ще й тим, що після 1933 року нелегко було українцям сміятися, коли понад сім мільйонів їх вимории голодом.

У 1931 році арештовують його приятеля Максима Рильського. Остап Вишня кинувся з Харкова до Києва на допомогу родині поета, а після звільнення Рильського з тюрми — забрав його до себе в Харків. На такі вчинки мало хто зважувався тоді. Самогубство Хвильового в 1933 році Вишня пережив як катастрофу. Дослідник Ю. Лавриненко пише: «Три дні і ночі бився Вишня у своїй кімнаті, з вікон якої перехожі на вулиці чули крики і голосіння. Думали — він збожеволів».

Його арештували вночі з 25-го на 26-го грудня 1933 року. Звинуватили у належності до націоналістичної організації і підготовці терактів проти членів уряду і ЦК. Нібито, коли слідчий вимагав від Вишні визнати факт підготовки теракту проти Постишева, письменник відповів: «Ні, громадянине слідчий, я цього не хочу! Бо ви сьогодні доручаєте мені вбити Постишева, а завтра, чого доброго, пришиєте мені знасилування Клари Цеткін. Ні, вже дошукуйтесь чого іншого. Я людина сімейна...».

Цитували й інший протокол допиту Вишні: «Я належав до терористичної організації, назви якої не знаю («Без мене мене женили, я до млина ходив»!). Я мав був убити Павла Петровича Постишева в часи прийдешньої аудієнції його з українськими письменниками. Але оскільки аудієнції не відбулося, я його не вбив. Остап Вишня».

Та гумор не допоміг — Вишню засудили до розстрілу та замінили вирок десятьма роками концтабору. Кару відбував в Ухто-Печорській системі таборів. Весною 1938 року Вишня був знову арештований в таборі й відправлений на слідство. По дорозі «мав щастя захворіти на запалення легенів», потрапив до ізолятора. Це врятувало від розстрілу.

Наприкінці 1942 року Довженкові та Бажану було доручено (від Сталіна) скласти список репресованих українських письменників, «котрі дорогі народові, особливо тепер — у грізну годину Вітчизняної війни». Першим у списку стояв Остап Вишня — Павло Губенко. В кінці 1943 року його звільнили. Хворого, замученого письменника пересадили з арештантського бараку в письменницький кабінет. Він мусив своїми гуморесками висміяти «буржуазних націоналістів», ОУН-УПА. Так у 1945—1946 роках з'явилася книга «Самостійна дірка». Дехто з дослідників вважає, що нібито оунівці за цю книжку не образилися на Вишню, навпаки, дякували йому за «рекламу в пресі».

Помер Павло Михайлович 28 вересня 1956 року, без партквитка, без орденів, без сталінських премій. На його похорон вийшло багато тисяч киян. Олесь Гончар сказав над труною: «Мабуть, з часів Котляревського не сміялась Україна таким життєрадісним, таким іскрометним сміхом, яким вона засміялася знову у прекрасній творчості Остапа Вишні».

Анатолій ЧЕРНОВ.

712 книг для «Тімірязєвки»

Вінничанин Олександр Нємой подарував обласній науковій універсальній бібліотеці імені Тімірязєва 712 книг. «Більшість із них — цінні видання, — каже заступник директора бібліотеки, заслужений працівник культури України Поліна Цимбалюк. — Важливо навіть не те, які книги приніс нам пан Олександр. Щирої подяки вартий сам факт уваги до книгозбірні, її читачів». Інформацію про Олександра Нємого і його подарунок працівники бібліотеки подали на сайті бібліотеки.

— Нікого з тих, хто бере участь в акції «Подаруй бібліотеці книгу!», ми не залишаємо поза увагою, оприлюднюємо на сайті прізвище благодійника та назви подарованих ним книг, — продовжує пані Цимбалюк.

Рідкісне видання надіслали бібліотеці з Німеччини — книжка Ернста Ройса «У полоні» розповідає про концтабори, зокрема, й на території Вінниччини, які німці облаштували в роки минулої війни. До нас книга потрапила завдяки колишньому земляку Євгену Кащенку, який живе в Німеччині. Науковий співробітник Шевченківського заповідника в Каневі Світлана Брижицька подарувала «Тімірязєвці» чотири власні наукові розвідки. Одна з них — про вплив ідей і творів Шевченка на становлення нашої національної ідентичності. Фонд відділу рідкісних і цінних видань поповнила з особистої колекції ветеран бібліотеки Галина Подруцька. Пенсіонерка принесла до свого другого дому дві книжки, які раніше не значилися в бібліотечних каталогах.

Протягом десяти років, відколи триває акція «Подаруй бібліотеці книгу!», найбільше літератури «Тімірязєвка» отримала від обласного Центру народної творчості — понад п'ять тисяч видань передала ця установа обласній бібліотеці. Директор центру Тетяна Цвігун — ініціатор презентації кожної новинки, в якій ідеться про народну творчість Поділля. Серед подарованих книг немало старовинних видань, зібраних працівниками Центру народної творчості в селах краю. Тепер їх можуть взяти до рук читачі найбільшої на Вінниччині книгозбірні.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Кому можна, а кому — ні

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Нещодавно до рук випадково потрапив літній номер місцевого тижневика. Гортаючи сторінку за сторінкою, натикаюсь на одну публікацію, в якій натрапляю на знайоме прізвище. Автор приділила керівнику сільськогосподарського споживчого кооперативу «Ярославна», депутату Сумської обласної ради Валерію Волкову лише 18 рядків. Зате яких!..

На тлі злісного «загарбника» В. Волкова, який «відітнув від земельного пирога Юріївської сільради 800 гектарів сільськогосподарської землі приватної і державної власності» — навіть глухівська компанія суші тобі ягнята. Я не повірив. Невже це той самий Волков, який на зорі становлення «Ярославни» продав власного легковика, а виручені за нього гроші до останньої копійки роздав мешканцям села Скуносово, з якого «Голос України» кілька років поспіль захищав від наїздів «мамлюків» від влади, з якими він один-на-один в області тоді став на пря у боротьбі за справедливість; який нині щорічно надає благодійної допомоги хворим, багатодітним, ветеранам, немічним путивлянам більш як на 300 тисяч гривень. Зрештою, якого вважають янголом-охоронцем районної освіти і медицини — раптом став «татарином-загарбником», зрадив своїм принципам і геть втратив людську подобу, а з ними честь і совість.

Чи все-таки міг? А, можливо, це підступна помста за його принциповість при відстоюванні інтересів пересічних путивлян у владних кабінетах районних і обласних вельмож, за розквіт «Ярославни» — найбільшого платника податків у районі, який за дев'ять місяців нинішнього кризового року перерахував до бюджету та всіляких державних фондів понад 1,2 мільйона гривень? Чи це помста за його щедрість, безвідмовність і широту душі?

Для отримання відповіді на ці та інші запитання я й поїхав до новоспеченого «загарбника», який півтора десятка років так вдало «маскувався» у партизанському краї під «невинну» овечку...

З покірного легше мотузки сукати

— Стаття, як на мене, і справді замовна і вуха у неї стирчать з високих і районних та, гадаю, і обласних кабінетів, — зітхає Валерій Волков. — Як колишнім, так і багатьом нинішнім можновладцям успішна «Ярославна» стоїть непрохідною кісткою в горлі. Такий, на жаль, у багатьох з них заздрісно-ненаситний менталітет. Колись пресували попередні «опричники», тепер за справу взялися нинішні «правдолюбці». Причому атаки здійснюють по всьому економічному фронту. Якби не депутатський статус та беззастережна підтримка абсолютної більшості мешканців району, давно без солі проковтнули б. Вчора один лютував, нині його наступник свою можновладну «майстерність» на «Ярославні» відточує. Той погрожує землю у кооперативу відібрати, той прокурорами та в'язницею страхає, той «громадську думку» організовує. Нічим не гребують, аби добитися бажаного та очорнити перед людьми. І що успішніше працює кооператив, то більше їх беруть завидки, тим більше жовчі накопичують їхні організми. І байдуже «захисникам» інтересів людей, що багатство «Ярославни» — це насамперед хоч якесь соціально-економічне благополуччя близько шести тисяч жителів семи районів Сумщини, які співпрацюють з нами.

Як ви, шановні читачі, вже здогадалися, яблуком розбрату в Путивльському районі стала земля.

На балансі «Ярославни» майже 3,3 тисячі корів членів кооперативу плюс ще дві тисячі голів з лишком асоційованих членів кооперативу. Загалом близько 6 тисяч голів дійного стада. А Божій тварі, як відомо, для виживання одного святого духу замало, їй потрібні ще й корми — сіно, дерть, комбікорми та інша коров'яча смакота. Без них голодні корівки запросто можуть збунтуватися і замість молока, якого влітку «Ярославна» щодня заготовляє близько ста тонн, велику дулю господарям піднести. А всі оті добірні калорії і вітаміни родить земля. Тому «Ярославна» і уклала договори на 8 тисяч гектарів сільгоспугідь. Є у них землі запасу та резерв, але левову частку договорів укладено з власниками розпайованих земельних наділів. Серед них — непереоформлені земельні паї.

«Ноу-хау» місцевого... розливу

— «Невитребувані» паї — це від лукавого, — коментує ситуацію юрист кооперативу, у недавньому голова Путивльського райсуду Сергій Линенко. — Це все одно, що біле називати чорним.

Вся земля була розпайована в Путивльському районі більше десяти років тому. Але, поперше, чимало полів і досі залишаються розпайованими лише на папері, і багато земельних ділянок не виділені в натурі, хоча цю робота попередньо була проплачена «Ярославною», за словами її керівника, у тому числі й за встановлення межових знаків. До того ж багато колишніх власників наділів — дідусів і бабусь — уже давно спочивають вічним сном, а їхні спадкоємці затягують зі вступом у володіння спадщиною: в одних коштів катма (оформлення спадщини разом з оформленням акту на землю замість земельного сертифіката нині коштує близько 3 тисяч гривень. — **Авт.**), інші виїхали за межі області і, знаючи, що їхнє залишиться їм і не поспішають оформляти спадок.

— Ось і винайшли «ноу-хау», — коментує ситуацію Сергій Линенко, — бажаєш орендувати, поки що «гуляючу», землю — укладай договір на її використання безпосередньо з райдержадміністрацією, і відповідно з договором сплачуй орендну плату. А не хочеш — скатертю доріжка, у приймальній в очікуванні дозволу на землю десяток інших інвесторів штани протирають. Тож хочеш — не хочеш, а змушений йти на продиктовані чиновниками умови.

За поданням відділення СБУ ціла група сільських голів Путивльського району була притягнута Глухівським міськрайсудом до відповідальності. Однак їм, можна сказати, дуже пощастило, оскільки відбулися тільки адміністративним стягненням. І то лише завдяки тому, що суд визначив, що ніхто з них не мав у цьому особистих інтересів.

Так, зокрема, суд наклав стягнення на тодішніх голів Волокитинської, В'яземської сільрад та інших. Постраждали вони ще за керування попередніх очільників району, однак, як зазначає депутат обласної ради, при новому главі району має місце та сама практика.

Тим часом, розповідає В. Волков, «Ярославна» платить подвійно фіксований податок державі на землю плюс оренду за «невитребувані» земельні наділи власнику паю і... райдержадміністрації.

— А іноді, коли вступають у свої права законні спадкоємці, майже за десятиліття, — уточнює Валерій Волков. — Кільком десяткам вже виплатили подушне, совість не дозволяє чинити інакше, причому за всі роки оренди — кому за три, кому за п'ять чи за сім. Але ж кооператив не дійна корова, яку можуть смикати за дійки кому заманеться. Так на всіх молока не вистачить.

Двоє спадкоємців, зарахованих райдержадміністрацією до «мертвих душ», подали позов до суду на незаконність договору між ССК «Ярославна» та Путивльською райдержадміністрацією.

Мої співрозмовники, до речі, підказали вихід з цієї «бойової» ситуації. Для законного використання тривалий час невитребуваного паю безпосереднім спадкоємцем, відповідний орган місцевого самоврядування, як це передбачено законом України, зобов'язаний чотири рази (!) опублікувати в «Голосі України» чи «Урядовому кур'єрі» оголошення про розшук спадкоємців на земельну ділянку. І лише якщо упродовж відведеного законодавством терміну ніхто не відгукнеться по ньому, ініціювати передачу нічийної ділянки в комунальну власність через суд. Ось тоді цю землю здавати в оренду представниками влади. І знову-таки не райдержадміністрацією, а місцевим органом самоврядування, у чиїй комунальній власності вона перебуватиме. Ці кошти могли б істотно підштопати діряві, як решето, сільські бюджети.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

P. S. *Коли стаття вже була підготовлена до друку, у Путивлі розгорівся черговий земельний скандал: неподалік села В'язенки одне ПП розпочало оранку 280-гектарного «клаптика» із земель запасу, які ще торік розпорядженням тодішнього керівника Путивльської райдержадміністрації були передані в 20-річну оренду «Ярославні».*

— Однак прийшов новий очільник РДА, — коментує ситуацію Валерій Волков. — Наш кооператив двічі письмово звертався до районного керманича з проханням дозволити обробіток цієї — по суті «цілинної» землі, однак навіть відповіді нам не надали. Абсолютно переконаний, що жоден з господарників на свій страх і ризик, без «благословення» високого районного начальства, не став би займатися захопленням державної землі, щоб потім нести за це кримінальну відповідальність. Наскільки мені відомо, на оренду землі поблизу В'язенки не проводилося жодного аукціону. Який вихід? Направив депутатське звернення до обласної інспекції по контролю за використанням землі з вимогою дати відповідь, з чийого дозволу в районі розпочалася оранка земель резервного фонду та запасу. Крім цього, звернувся з позовом до Путивльської районної прокуратури. Якщо запит і позов будуть проігноровані цими структурами, звернуся до обласної прокуратури з проханням розібратися із «земельними іграми» в районі та виявити «піонерів-першопрохідців», для яких земля стала розмінною монетою.

ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

Земля — хабар — кримінал

Співробітники управління боротьби з організованою злочинністю УМВС України в Івано-Франківській області задокументували факт отримання хабара головою одного з сільських населених пунктів Косівського району.

Посадовець за вирішення питання про надання земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства вимагав від мешканця райцентру 6 тисяч доларів. Щоправда, після торгів сторони зійшлися на двох тисячах.

Щойно голова отримав гроші, як убозівці його затримали. Порушено кримінальну справу.

А в Тисменицькому районі на хабарі «погорів» керівник агрокомплексу. Приватний підприємець звернувся до нього з проханням укласти договір оренди боксу. Керівник захотів за це дві тисячі гривень, пообіцявши в майбутньому сприяти зменшенню орендної плати за використання приміщення. Тепер і цьому керівникові «світить» кримінальна відповідальність.

Орендатор-терорист

Нещодавно працівники Рожнятівського райвідділу міліції отримали по телефону повідомлення про замінування офісу в центрі міста. «Терорист» забарикадувався в приміщенні і погрожував підірвати його через незгоду із рішенням районного суду щодо оренди торгового центру, в якому він попередньо здійснював підприємницьку діяльність.

Помітивши міліціонерів, чоловік почав викидати на них через вікна вазони, стільці та посуд, вимагаючи негайної зустрічі з представниками суду, прокуратури, райдержадміністрації та преси. Правоохоронці оточили приміщення та евакували людей із сусідніх будівель. Силами спецпідрозділу «Беркут» чоловіка було затримано. «Терористом» виявився іноземець, який тимчасово проживає в Рожнятівському районі. На момент пригоди він був у стані алкогольного сп'яніння. Жодних вибухових пристроїв в офісі не знайшли. Нині вирішують питання про притягнення іноземця до кримінальної відповідальності.

Дарина НАЗАРЧУК.

Оживають замулені джерела

За п'ять останніх років на Волині відновлено й впорядковано більш як сорок замулених джерел. А все завдяки ініціативі обласного управління водного господарства.

Дорогою зі Львова до Луцька в селі Гірка Полонка за тридцять метрів від шосе ви побачите мальовничу криничку. Біля неї раз по разу зупиняються автомобілі. Люди з насолодою п'ють чисту, як сльоза, смачну воду. Впорядкували це джерельце на березі тихоплинної Чорногузки мешканці села за сприяння Луцького міжрайонного управління водного господарства. Розташована за два кілометри від обласного центру, криничка стала на його південному в'їзді ніби однією з візитних карток Луцька.

Ще одне подібне джерело освятили **(на знімку)** в селі Полісся, що в Старовижівському районі. Щорічні розливи поступово замулювали джерело. Місцевість навколо заросла чагарником, осокою, перетворилась на болото.

Врятувати джерельце було непросто. Спочатку джерело розчистили на півтора метра вглиб. Потім, щоби позбутися довкруги болота, навезли піску, задернували зверху травичкою (шість возів дерну пішло на це), вирубали зайві чагарники, встановили дубовий зруб. Місцевий умілець Микола Масюк виготовив традиційного для українських криниць журавля, навісив на нього дерев'яне відро. Бо з нього, кажуть, вода смачніша. Щоби вода мала ще й живу силу, висипали на дно зібраний на полях кремній. Потурбувалися навіть про те, щоб і в негоду до водички було зручно підійти, вимостивши доріжку камінцями. Поруч спорудили простору альтанку. Тож відпочити і сховатися від дощу буде де.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото з архіву Ратнівського МУВГ.

За п'ять років на Волині відновлено й впорядковано більш як сорок замулених джерел

РЕГІОНИ

ДОНЕЦЬК

Дванадцятий рік поспіль шахта «Добропільська» долає мільйонний рубіж

Мільйон тонн вугілля з початку року видав на-гора колектив шахти «Добропільська» державного підприємства «Добропіллявугілля» (Донецька обл.) Символічної позначки гірники досягли на 16 днів раніше, ніж було заплановано. Рубіж у мільйон тонн палива колектив долає щороку вже дванадцять років поспіль. Тим самим демонструючи: навіть відпрацьовуючи малопотужні пласти, можна досягти результату завдяки злагодженій роботі всього тритисячного колективу. Продуктивність праці робітника тут становить 41,4 тонни на місяць (при плані 36 тонн), а середньодобовий видобуток — 3370 тонн. З початку року п'ять шахт вугільного об'єднання видали на-гора 2 350 тисяч тонн вугілля, із них майже 100 тисяч — понад план.

Ліна КУЩ.

ОДЕСА

Згорілу архітектурну перлину обіцяють відновити

В історичному центрі Одеси — на Соборній площі — спалахнула пожежа на верхніх поверхах будинку — пам'ятки архітектури. Одеситам вона відома як будинок Руссова. Вогонь повністю знищив дах і дерев'яні перекриття. Потерпілих нема, але в місті подейкують, що горіло неспроста.

Річ у тому, що ще 10 років тому одна комерційна фірма викупила в будинку всі квартири. Фірма-інвестор узяла на себе зобов'язання відреставрувати пам'ятний для історії Одеси дім. Однак забудовники з реставрацією не квапилися. Будинок руйнувався буквально на очах. За три дні до пожежі на засіданні виконкому міської ради було ухвалене рішення виділити 1 мільйон гривень із бюджету міста для екстрених реставраційних заходів.

Одеський міський голова Едуард Гурвіц пообіцяв зробити все можливе, щоб відродити потерпілий від вогню дім.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЛУГАНЩИНА

Чиновники відповідатимуть за підробку

Співробітники Луганського обласного управління СБУ виявили факт розтрати посадовими особами однієї з районних держадміністрацій 60 тисяч гривень бюджетних коштів.

Ще в серпні 2006 року між районною держадміністрацією і приватним підприємством було укладено договір на будівельно-монтажні роботи з підведення газопроводу високого тиску до одного з сіл Луганської області. Під це в 2008 році з обласного бюджету було виділено 731 тисячу гривень. Однак при оформленні актів приймання виконаних робіт підрядники внесли в документи завідомо неправдиві дані, завищивши витрати на відрядження, виконання підрядних та випробувальних робіт, а посадові особи райдержадміністрації ці документи затвердили. За підробку доведеться відповідати перед законом.

Алла АНТІПОВА.

ФОТОФАКТ

З нагоди відзначення 65-ї річниці визволення України від фашистських загарбників біля меморіального комплексу в селі Довжок Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині зібралися громада села, ветерани, представники влади.

Фото Ольги ВІНСЬКОЇ.

Пам'ять про Берегиню

Берегиня, Чураївна... Це все вона — Герой України, народна артистка, лауреат Шевченківської премії Раїса Кириченко. А її батьківщина - село Корещина Глобинського району на Полтавщині, де за заповітом і похована співачка. Цими днями чергову річницю від дня її народження в селах Землянки та Корещина відзначили пісенним святом «Голос рідної землі». Акцію ініціювала Глобинська райрада. На святі виступили заслужена артистка України Наталія Май, солістка Черкаського народного хору Оксана Калинчук, фольклорний ансамбль Полтавського державного педуніверситету «Жива вода», місцеві колективи й окремі виконавці.

Пом'янули Берегиню української пісні та вклонилися її невмирущому творчому спадкові заступник голови облради Петро Ворона, голова райради Олександр Яковенко, начальник управління культури облдержадміністрації Володимир Годзенко, делегації зі столиці та Дніпропетровська, Лубен і Козельщини, друзі, знайомі та просто численні шанувальники таланту співачки.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Обережно: несумлінні торговці поширюють чутки про майбутнє істотне подорожчання цукру

Міністерство аграрної політики знизило прогноз виробництва бурякового цукру до 1,2 мільйона тонн.

Це приблизно на третину менше щорічного внутрішнього споживання. Утім громадянам не варто боятися істотного дефіциту й закуповувати про запас солодкий пісок. Фахівці запевняють: стратегічного продукту вистачить, щоб пережити рік, якщо врахувати перехідні його запаси.

Крім того, у рамках СОТ Україна має квоту на імпорт сирцю для переробки на внутрішньому ринку — 260 тисяч тонн. Це забезпечить потребу, вважає перший заступник міністра аграрної політики Юрій Лузан.

В асоціації «Укрцукор» прогнозують, що відпускна ціна в середині грудня має стабілізуватися на рівні 6,4—6,5 гривні за кілограм. Там побоюються, що коли дуже підняти її, до нас приїде бразильський, білоруський цукор, і він регулюватиме ціну на рівні 6,5 грн./кг.

На думку фахівців, така ціна протримається до березня, а далі все залежить від того, чи надходитиме на переробку цукор-сирець.

При цьому в асоціації запевняють: собівартість виробництва бурякового цукру цього року становить близько 5,4—5,5 гривні за кілограм. Хоча є й інші розрахунки. Зважаючи на те, що от-от закінчиться сезон переробки й цукру назбиралося на складах підприємств чимало, не виключено, і в магазинах ціна на нього впаде до 5,5—6 гривень за кіло.

Галина КВІТКА.

Від зими до зими під загрозою виселення живуть дві офіцерські сім'ї

Вони винні тільки в тому, що не шукали «грошовитих» професій, а вірою і правдою служили Вітчизні. Йдеться про офіцерів Василя Федуна та Ігоря Гайкова, які на військовій службі уже більше двох десятків років. Отож, відповідно до законодавства, обох уже давно повинні були забезпечити житлом. Але сім'ї офіцерів, в одній із яких троє, а в другій двоє дітей, всі ці роки жили, де прийдеться: у найманих оселях, у близьких та рідних....

Щасливий шанс обзавестися власним житлом трапився, коли командування військової частини уклало договір з одним із дубенських підприємців про викуп приміщення спортивного магазину. Факт отримання житла полягав в тому, що Гайков і Федун повинні були переобладнати цей магазин під прожиткове обійстя. Одному перепадало 78 квадратних житлових метри, іншому — 115 «квадратів». Такий варіант (за відсутності кращого) став прийнятним для офіцерів, і вони разом із родинами активно взялися за перебудову: зробили ремонт, підвели опалення, комунікації. У цю справу вклали кругленьку суму.

Але починаючи з 2004 року власник змінив своє рішення стосовно продажу. Чому так трапилося, невідомо. Можливо, через те, що не було проплати з боку військового відомства? А може, не задовольнила оціночна вартість, яка «не встигала» за постійним подорожчанням нерухомості? Так з'явилося попередження про виселення офіцерських сімей. Далі почалася довготривала судова тяганина, яка врешті-решт завершилася рішенням суду про виселення.

Щоб люди не опинилися на вулиці, командування частини почало шукати різні шляхи виходу з проблемного становища. Справа дійшла до Міністерства оборони, у якому, до речі, потенційні виселенці побували до десятка разів. Та все марно.

Торік напередодні зими до Федунів та Гайкових уже навідувалися працівники виконавчої служби. Тоді склалася, справді, пікантна ситуація. Дружини військовослужбовців заявили, що їх з обжитих домівок «лише силою винесуть». А глави сімей завбачливо укріпили «тил» — взяли у друзів військову палатку і поставили її у центрі міста Дубно. Облаштували там лежаки, поставили «буржуйку», аби не захолонути, обладнали «житло» вогнегасниками, іншими необхідними засобами, щоб спецслужби «не чіплялися». І готові були туди на зиму (у крайньому випадку) переселитися.

Ігор Гайков каже, що гірка житлова одіссея триває, невже вона знову приведе до польової палатки?

Утім, до перенесення справа не дійшла. Ситуація на деякий час «заспокоїлася». А ось нині грім знову грянув, бо надійшло нове попередження про виселення. На спірну площу претендує товариство, яке «об'єдналося» з попереднім власником цього приміщення.

— Мій чоловік віддав службі Україні 23 роки, — каже Оксана Гайкова, — а нині держава не може не те що його захистити, а й надати дах над головою. Військове начальство, до якого я знову почала настирливо звертатися, уникає зустрічей зі мною. Невже ні в кого не болить серце, що військовослужбовців з їхніми дітьми виникнуть на вулицю, і їм нема куди подітися?..

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Вони не шукали «грошовитих» професій, а вірою і правдою служили Вітчизні

Який статус у заробітчан?

ЛИСТ З-ЗА КОРДОНУ

Усе це почалося в Україні півтора десятка років тому. Відсутність робочих місць, корупція, хабарництво, рекет, деградація суспільства, напівголодні діти, хворі батьки-пенсіонери, обкрадені своїми ж співвітчизниками. А головне — зневіра, страх перед завтрашнім днем...

Або терпіти, або негайно щось робити. Така дилема виникла перед мільйонами громадян незалежної країни з колосальними ресурсами, але з бездарною і ненаситною владою.

І люди поїхали у світ, щоб хоч щось заробити та вилізти з ями. Тоді ніхто не знав, чим це закінчиться, а португальці плутали Україну з Росією чи навіть із Сербією.

Одні дещо заробили і повернулися до сімей, інші почали вивозити свої родини за кордон. Дехто на тих заробітках залишив не лише здоров'я, а й життя, а декого обібрали свої ж бандити. Ще прийде час, і про наші поневіряння напишуть не одну книгу.

Однак нині мене турбує статус українців у Португалії, що прожили тут по десять років і більше. Це також стосується і тих співвітчизників, які мешкають в інших країнах, що дали їм роботу, притулок і легалізували це перебування.

Як на мене, то нинішня влада повинна продумати, що і як робити з мільйонами українців за кордоном. Як їх називати у нормативних актах? Як взагалі ставитися до факту такої масової міграції людей? Тобто треба мати програму дій на цьому колосально важливому напрямі політики, демографії і моралі.

Ким себе вважають самі українці в Португалії? Для декого з них це питання видається неактуальним. Мовляв, «хоч горшком, тільки в піч не ставте». Але більшість розуміють, що їхні права мають бути гарантовані не лише в Португалії, а й на Батьківщині.

Якось одного українця запитали на португальському телебаченні: «Ким він себе вважає — трудовим іммігрантом чи сезонним робітником?» Той відповів, як на мою думку, дуже правильно: «Подивіться у мій паспорт, там усе видно».

Ми покинули Україну як туристи. У Португалії ті туристичні візи втратили термін, і тисячі наших людей стали «нелегалами», влаштувавшись при цьому на різні роботи. Потім португальська влада нас легалізувала, наділивши соціальними гарантіями з правом подальшого отримання португальського громадянства. То хто ми тепер? Трудові мігранти? Ні. У нас трудових віз не було, Португалія нас на роботу не запрошувала. Сезонні робітники? Заробітчани? Також ні, бо працюємо ми не сезонно, а постійно, багато хто має безстрокові контракти, власний бізнес чи субсидію з безробіття.

Згідно з нашими паспортами ми є біженцями, яких Португалія не визнала такими, а прийняла як трудових мігрантів, оперативно змінивши деякі свої нормативні документи.

А ким нас вважають в офіційному Києві? Жертвами недолугої державної політики, зрадниками, втікачами, шукачами «легкого хліба», інвесторами, своїми чи чужими? Чи бажаєте нашого повернення? Чи готові вивчити питання нашого статусу на державному рівні і внести деякі зміни в закони, інструкції та укази? Дай відповідь, Києве!..

Валерій САНДУЛЯК.

Лісабон.

ФОТО З КОНВЕРТА

— І сама ти гарненька, й хазяйка в тебе нівроку.

Фото Анастасії СИТНИКОВОЇ.

Херсонська область.

КРИК ДУШІ

«Коти в мішках»?

Це запитання хвилює, сподіваюся, не тільки мене. В українських паспортах не зазначається національність їхніх власників. Одні з цього приводу відверто радіють, другі сумують, а я досі тримався індиферентно. Бо, як на мене, пишатися чи, навпаки, перейматися клопотом через свою національність — звичайне дурисвітство людей, котрим більше нічого робити. Але тепер, коли наближаються вибори Президента України, мене, пересічного виборця, все більше охоплює тривога.

Зрештою, громадяни й самі визначаться з вибором свого Президента. Але для того, щоб вони не помилилися, їм треба надати правдиву інформацію про кандидатів. Тим часом ми, виборці, поки що перебуваємо в полоні пліток.

Наприклад, ще недавно у ЗМІ гуляла побрехенька щодо Арсенія Яценюка. Цього кандидата в Президенти чомусь уперто приписували до національності, до якої він не мав честі належати. Чоловікові довелося відкопати свій та дружини родоводи, розкласти відомості по табличках і опублікувати у власних дацзибао. Після цього всі його недруги зразу набрали до ротів води. Бо не можна спростувати наведені факти народження й проживання в конкретні роки і в конкретних українських селах людей з українськими іменами та прізвищами, що мали, до того ж, українську національність і були дідами-прадідами, батьками-матерями цього кандидата та його дружини.

Але що цікаво: суперники Арсенія Яценюка, які, можливо, й поширювали чутки, не поспішають публікувати детальні відомості про своїх та дружини предків. З чого б це така сором'язливість? А з того, здогадуюся, що ці претенденти на папаху не впевнені, що їхні правдиві відомості про етнічне походження допоможуть обранцю на найвищу посаду.

Не знаю, як хто, тільки я за жодного «кота в мішку» не голосуватиму. Сподіваюся, що й інші виборці — теж.

Борис СИДОРЕНКО, пересічний виборець.

Я ТАК ДУМАЮ

Дармоїдам — бій!

Мені не зрозуміло, чому в нашій Конституції не засуджується дармоїдство. Чи означає це, що творці Основного Закону України погоджуються з паразитичним існуванням окремих громадян за рахунок суспільства?

У словнику читаємо: «Дармоїдство — життя на чужий рахунок, чужою працею, паразитизм, неробство».

Звичайно, говорячи «дармоїди», ми маємо на увазі людей, що зовсім не бажають працювати. До них можна віднести алкоголіків, наркоманів, жебраків, бомжів.

Усіх їх суспільство виростило й вивчило: у яслах, садках, школах, училищах та інститутах. Коли вони хворіли — зверталися до поліклінік і лікарень. Також користувалися й продовжують користуватися інфраструктурою міст і сіл: будинками, дорогами, комунікаціями, громадським транспортом тощо.

Через те, що вони ведуть неправильний спосіб життя, суспільство змушене нести великі витрати: лікування від СНІДу, наркоманії, алкоголізму, психічного розладу, туберкульозу й інших хвороб. І все це безкоштовно для них, при тому, що працюючі громадяни своє лікування мусять оплачувати з власної кишені. Хіба це справедливо? Чому ми повинні працювати на них?

Ведучи аморальний, а часом злочинний спосіб життя, цей контингент людей потребує від держави підвищеної уваги з боку правоохоронних органів.

Дармоїдство штовхає таких людей на злочини: злодійство, пограбування, шахрайство, хуліганство, вимагання. Міністерство внутрішніх справ України зазнає втрат своїх співробітників, які вимірюються не тільки в грошах, а й у людських життях.

Тому з таким негативним явищем, як паразитизм, необхідно боротися в першу чергу.

Я вважаю, що в новій редакції Конституції необхідно засудити дармоїдство, а вже після цього певні органи вироблять відповідні методи боротьби з ним. Насамперед треба постійно вести облік таких людей і залучати їх до суспільно-корисної праці, а в окремих випадках — карати.

Контроль і вплив держави на паразитуючі елементи обернеться спокоєм у суспільстві й щастям у родинах.

Володимир СТРУЧКОВ.

Чернігів.

І СМІХ І ГРІХ

Пристойна професія

За вечерею Ната раптом ошелешила:

— А я теє... Ну це...

У кімнаті запала тиша.

— Що? — тато механічно помішував чай у склянці, хоч він давно уже захолов.

— Ну, теє...

— Знову двійку схопила? — здогадалася мама.

— Двійку я ще позавчора... А сьогодні теє... заміж виходитиму.

Тато продовжував помішувати у склянці, хоч холодний чай вже залпом випив. Бабуся зняла короткозорі окуляри і начепила далекозорі. Мама кволо зойкнула:

— Отакі діти! Ти ж на тому тижні вже збиралася заміж!

— І що з того «заміжжя» вийшло?! — забряжчав склянкою тато. — На всю рідню осоромила.

— Та я хіба що? — Ната копирсала пальцем скатертину. — Такий жених виявився. Двічі на дискотеку зводив і все. Гроші закінчилися.

— А позаминулого місяця що було? — тихо вставила мама.

— Що-що... причепилися! — Ната надула малинові губки. — Той тільки на вигляд нормальним був. Насправді ж — вчитель математики: «а» плюс «б», «ікс» плюс «ігрек»...

— А цей? — захвилювалася мама.

— О, цей!.. Цей на таксі мене катав. У приватному туалеті працює. Цигарки, папір там продає...

— У приватному туалеті? — вигукнули всі хором.

— Так, у приватному! — підтвердила Ната.

Знову запала тиша.

— В якому? — допитувався тато. — В тому, що біля міського парку, чи в тому, що на вокзалі?

— Вибрала б я того, що біля парку. Звісно ж, на вокзалі...

Родина повернулося до чаювання.

— У цього жениха хоч пристойна професія... — полегшено зітхнувши, мовила мама.

Надіслав Іван КИДРУК.

Рівне.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Мордують бідністю

З перших днів заснування вашої газети, я постійно її передплачую і уважно слідкую за всіма матеріалами, які друкуються на її шпальтах. «Голос України» — газета Верховної Ради, але пише для людей. Обрані нами депутати також повинні служити народу. А на їхні дії часом просто смішно дивитися. Замість того, щоб вирішувати державні справи, наші обранці обливають один одного брудом. Складається враження, що чим більше бруду і брехні, тим кращий депутат.

Ми ж — прості люди — на собі постійно відчуваємо, до якої прірви дійшла Україна. Усі ці лозунги про підвищення пенсій, зарплат тощо — словоблудство тих, що позбавлені здорового глузду. Брехня розкривається, варто тільки вийти за поріг власного будинку, бо ціни на все зростають шаленими темпами, а про добробут простій людині можна лишень мріяти.

Останнім часом мені довелося побувати не в одній країні Європи і на власні очі побачити там життя простих людей. Порівняти наше із їхнім неможливо — страшенна прірва. Там навіть тваринам виділяють кошти на утримання, а нам і гідної пенсії не дають, мордують бідністю. Хочеш живи — хочеш умирай.

Наші керівники розкидаються мільйонами, та ще й вихваляються своїми «статками». А люди праці, з руками порепаними від мозолів, здебільшого недоїдають та бідують.

Михайло СТРІЛЬЧУК.

Коломия
Івано-Франківської області.

Гарним обіцянкам уже не віримо

Нинішні кандидати у президенти красиво розповідають нам про гарне життя, яке вони нібито створять, коли прийдуть до влади. Проте їхнім обіцянкам про великі пенсії і заробітні плати ми вже не віримо.

Я, наприклад, працювати почала з сімнадцяти років, маю 31 рік трудового стажу (заробити більший не дала хвороба). Ніні отримую мінімальну пенсію, за яку ледь виживаю. За радянських часів моєї зарплати (шо була середня) мені вистачало на все необхідне. Проте ті зарплати наше «мудре» керівництво своїми змінами і реформами перекреслило, і нині я, і такі, як я, отримуємо нарівні з тими, хто взагалі не працював. Оце «дозбільшувалися»!

Марія ФРІШКОВА,
інвалід II групи.

Черкаси.

ЩОСЬ НОВЕНЬКЕ

До реєстрації готові?

О 9–й годині 15 грудня ц. р. в Україні розпочнеться реєстрація абітурієнтів на зовнішнє незалежне оцінювання знань. Закінчиться вона 31 березня 2010–го.

Нагадаємо, тестування проходитиме мінімум з трьох дисциплін (української мови та літератури, історії України або математики і з профільного предмета). Ураховуватиметься середній бал шкільного атестата. Пільговики зможуть «атакувати» тільки один вуз. Для реєстрації абітурієнт повинен мати паспорт (свідоцтво про народження), атестат (довідку зі школи), дві фотографії (3х4), два файли для документів. У регіональному пункті реєстрації йому треба написати заяву на участь у тестуванні.

ДО ДОШКИ!

Лавка з видачі дипломів

У 2008 році в Україні налічувалося понад 290 тисяч державних службовців.

У багатьох демократичних країнах світу існують спеціальні освітні заклади, які під контролем держави та відповідно до її потреби здійснюють підготовку вищих керівних кадрів з державного управління. В Україні ці функції виконує Національна академія державного управління при Президентові України. Проте навчальний заклад, який дає путівку в життя нинішнім і майбутнім міністрам, депутатам, мерам, головам районних державних адміністрацій, тобто еліті країни, на сьогодні втратив своє головне призначення.

Як показали результати перевірки Рахункової палати, академія поступово перетворюється з головного навчального закладу у сфері підготовки фахівців зі спеціальності «Державне управління» на звичайний комерційний (недешевий) освітній заклад з розгалуженою мережею.

Внаслідок цього і відсутності реального держзамовлення низьким є конкурс з прийому до навчального закладу. Частина слухачів відраховується через неуспішність, а частина з них не повертається на державну службу. На навчання 82 осіб у 2007—2009 роках неефективно використано 5,5 млн. гривень бюджетних коштів. Така сама ситуація і з підготовкою наукових кадрів, з яких до 60 відсотків закінчують аспірантуру і докторантуру без захисту дисертації, а на державну службу повертається близько 35 відсотків випускників, внаслідок чого на навчання 146 аспірантів і докторантів неефективно використано 7,5 млн. гривень.

Правове поле, в якому працює академія, розмите. Фінансування здійснюють декілька головних розпорядників бюджетних коштів, що не виконують належним чином свої функції, організація внутрішнього контролю є недосконалою.

Унаслідок відсутності відповідного контролю за плануванням і використанням коштів з боку головного розпорядника — Державного управління справами та керівника академії, заплановано з порушеннями 15,1 млн. гривень, використано всупереч чинному законодавству та незаконно 12,0 млн. гривень, неефективно — 14,1 млн. гривень. З порушенням законодавства у сфері державних закупівель у 2007—2008 роках проведено торгів та використано коштів державного бюджету на 6,3 млн. гривень.

Прес-служба Рахункової палати.

Інновація у школі? Лише «за»!

ДОСВІД: ЛУГАНЩИНА

Завдяки експериментальній діяльності загальноосвітніх навчальних закладів в області стали можливими розробка та апробація багатьох важливих напрямів оновлення навчально–виховного процесу. Докладно про це нашому кореспонденту розповіли начальник управління освіти і науки Луганської облдержадміністрації Ірина ЦИМБАЛ та проректор з наукової роботи Луганського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти Ольга РУДІНА.

— Григорій Сковорода стверджував, що справжні духовні цінності не потребують особливих матеріальних умов або умов місця і часу для того, щоб людина могла їх сповідувати і жити за законами суспільства і природи.

І. Цимбал: — З цим важко не погодитись, оскільки освіта повинна мати творчий характер і стати основою нового мислення. Це допоможе насамперед учням навчитися здобувати знання, врешті-решт, навчитися жити. Отже, освітня людина має постійно адаптуватись до змін, які відбуваються в суспільстві.

О. Рудіна: — Ми вимушені визнати, що реальна педагогічна дійсність еволюціонує дещо швидше, ніж педагогічна теорія. Тому звернули увагу саме на поширення досвіду інноваційної діяльності. Експериментальною діяльністю на регіональному рівні сьогодні займаються понад 100 навчальних закладів.

— А можна вже казати про конкретні результати інноваційної роботи в школах? І як сприймаються ініціативи освітян місцевими органами влади, які здебільшого їх фінансують?

О. Рудіна: — Коли сім років тому ми розпочинали цю роботу, в області було всього три школи, які ризикнули провести експеримент. А сьогодні лише в одному Первомайську протягом двох років за експериментальними програмами працюють вісім ЗОШ. І, як ми розуміємо, це ще не межа. Адже цікаві теми для вивчення пропонує життя. Згадайте хоча б проект МОНУ «Еволюція влади», розроблений спільно з парламентською газетою «Голос України», в якому йдеться про поглиблене вивчення курсу історії України в 11 класах та в контексті курсу «Громадянська освіта». Хороший і потрібний курс, спрямований на поглиблення знань. Органи місцевої влади нам активно допомагають його впроваджувати.

І. Цимбал: — Зауважу, що загалом можновладці усвідомлюють важливість інноваційної роботи в школі і свою відповідальність під час проведення експериментів та досліджень.

О. Рудіна: — Результати шкільної роботи важко чимось виміряти. І все-таки скажу, що дванадцятирічки, де проводяться експерименти, більш привабливі на тлі інших. Їхні учні, як правило, демонструють кращі результати під час незалежного тестування, на олімпіадах та конкурсах. Взяти, для прикладу, Кіровську багатопрофільну гімназію. Головним напрямом концепції розвитку гімназії є пошук і підтримка обдарованих дітей, насамперед у сферах точних, гуманітарно-природничих та соціальних наук. Тут створено ефективну програму пошуку та підтримки юних талантів.

І. Цимбал: — Десять випускників області отримали на зовнішньому незалежному тестуванні по 200 балів з предмета. Більшості з них допомогло саме навчання за експериментальними програмами. У Сватівській ЗОШ № 7, скажімо, загальноукраїнський експеримент серед учнів 1—4 класів у рамках науково-педагогічного проекту «Росток» апробовувався протягом 15 років (учитель Тетяна Цибульник). Ми не раз переконувались, що ця програма сприяє активному розвитку дитини.

— Скажіть, будь ласка, чи є на Луганщині приклади успішного впровадження авторських програм?

О. Рудіна: — Сьогоднішня система освіти дуже вимоглива до їхнього поширення. Без грифу міністерства жодна з них впроваджуватись не може. П'ять років наші вчителі та методисти працювали над розробкою програми «Мистецтво і художня культура» — ми є співавторами. Незабаром вона впроваджуватиметься в усіх ЗОШ країни. Крім того, для цього курсу ми розробили спеціальний зошит для навчання у п'ятому класі. Він вже друкується.

І. Цимбал: — Сьогодні наші педагоги сконцентрували свою увагу на освоєнні форм і методів, так званої, інклюзивної роботи з дітьми.

ДО РЕЧІ

Інклюзивний підхід передбачає розуміння різних освітніх потреб дітей і надання послуг у відповідності з цими потребами. Створення інклюзивно-орієнтованих шкіл називають найефективнішим методом у наданні освіти всім дітям, а також боротьби з дискримінацією в системі освіти.

Тобто йдеться насамперед про те, щоб дати можливість дітям з обмеженими фізичними можливостями навчатися в масовій школі. Мета — знайти результативний підхід до особливо талановитих дітей, яких називають «індиго».

О. Рудіна: — В області є досвід з цього питання. Наприклад, Антрацитівська ЗОШ № 5 спеціалізується на поглибленому вивченні іноземної мови і має високий потенціал. За двадцять років тут сформувався досвідчений колектив педагогів, налагоджено зарубіжні контакти. У мікрорайоні, де розташована школа, проживає до 20 інтелектуально розвинених дітей-інвалідів. В рамках інклюзивної освіти педагоги залучили їх до школи. Сьогодні вони беруть участь у роботі гуртків, у шкільних заходах. Одну дівчинку довго вчили говорити, а потім співати. У травні вона піснею відкривала форум «Добробут починається з тебе»...

І. Цимбал: — Варто також згадати досвід Кремінського району, де створено перший в Україні освітній округ. Базується він в Красноріченській середній школі. До його складу входять чотири неповні школи, районна та селищна бібліотеки, сільські позашкільні заклади. Діти займаються в МАН, на заняття їх возить автобус. Ця програма апробовувалась п'ять років. Міносвіти нині працює над концепцією шкільного округу, після чого вона буде запропонована для поширення.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Звертаємося вдруге: не рубайте

ДО УВАГИ МІНІСТРА

Не знаю, як в Міністерстві освіти і науки команда Івана Вакарчука працює із зверненнями громадян, але, вочевидь, не всі надіслані міністрові листи потрапляють до нього. Навіть опубліковані в парламентській газеті. Хтось із клерків, гадаю, бере на себе сміливість і велику відповідальність, вирішуючи за міністра долю авторів звернень, а часом і цілих колективів.

Не згадуватиму всі матеріали «Голосу України» під рубрикою «До уваги міністра». Скажу лише, що жодної уваги пан Вакарчук на них не звернув. Мабуть, міністр не читає видання Верховної Ради. Можливо, читає і дає відповідні доручення, які цинічно ігноруються підлеглими. Виникає питання про виконавчу дисципліну і відповідальність тих, хто її порушує. Але це внутрішня справа міністерства, де, схоже, мало поважають закони. Зокрема, про звернення громадян, про засоби масової інформації, про інформацію тощо.

І все ж ми хочемо бути почутими. Ми — це колектив Кам'янець-Подільського вищого професійного училища автомобільного транспорту та будівництва (ВПУ АТБ), батьки 460 учнів та слухачів, громада міста і автор.

«Голос України» 19.06.2009 року надрукував листа Володимира Чорного, директора училища, орденоносця, відмінника освіти. Він писав, що ВПУ мають намір приєднати до навчального закладу нижчого атестаційного рівня і до того ж з набагато слабкішою матеріально-технічною базою.

Редакція не дочекалась відповіді міністра, як і батьки на свого листа, адресованого йому ще в березні 2009-го.

Нещодавно з Кам'янця-Подільського надійшов черговий лист, підписаний 164 батьками, а також копії звернень до Івана Вакарчука та Голови Верховної Ради Володимира Литвина. Останнє друкуємо із незначними скороченнями, сподіваючись на позитивне розв'язання проблеми міністром. Для цього є цілком підстави: у червні 2009-го заступник міністра Гребельник повідомляв, що ВПУ АТБ ліквідації не підлягає. Пізніше сесія облради не підтримала ідею схрещування «дуба» і «липи». Щоправда, міська рада Кам'янця-Подільського і облдержадміністрація згодні на таку «злуку».

Хто чиї інтереси захищає і хто відстоюватиме державні інтереси, Іване Олександровичу? Якщо приєднання потужного до слабкого, іншими словами — ліквідація здорового і життєдіяльного піде на користь усім — скажіть. Переконайте громаду, педколектив, учнів та їхніх батьків, що робиться усе законно і справедливо, на благо міста і держави.

Наразі друкуємо згадуваного листа Володимиру Литвину.

«Наше училище III атестаційного рівня згідно з наказом МОНУ № 755 від 18.08.2009 р., підписаного в. о. міністра освіти і науки паном Гребельником, підлягає ліквідації до 01.12.2009 р. шляхом приєднання до «Кам'янець-Подільського професійного будівельного ліцею» — закладу II атестаційного рівня.

Наказ надійшов з обласного управління освіти і науки 15.09.2009 р., практично через місяць після його виходу. Заступник начальника управління Харчук А. М. пояснила, що так сталося через відпускну кампанію та інші причини. Але, очевидно, причина в іншому.

У червні 2009-го аналогічний наказ МОНУ про ліквідацію ВПУ АТБ був відкликаний. А тепер усе почалося спочатку, незважаючи на думку педагогічного колективу, депутатів обласної ради, батьківської громади.

У 2003 році наказом МОНУ наше училище (тоді ПТУ-6) було реорганізоване у вище професійне училище автомобільного транспорту та будівництва. Отриманий статус дав право здійснювати підготовку робітничих кадрів високої кваліфікації з технологічно складних професій. Сьогодні практично немає потреби в робітничих кадрах з 3—4 кваліфікаційним розрядом, підготовку яких здійснює навчальний заклад, до якого нас прагнуть приєднати.

Ми — за розумне реформування. Але коли під ліквідацію потрапляють такі училища, як наше, то це суперечить логіці й здоровому глузду.

Шановний Володимир Михайловичу, Ви людина, яка вболіває за освіту, за державу, за майбутнє дітей, і тому звертаємось до Вас з проханням сприяти перегляду доцільності ліквідації ВПУ АТБ і відкликанню наказу».

Напевне, не я один хочу подивитись в очі «батькові» ідеї знищення училища і запитати, яка нагальна потреба штовхає на негуманні та алогічні дії.

По-перше, тверезомислячі їх не здійснюватимуть посеред навчального року і зими.

По-друге, учні ВПУ АТБ вступали до нього з метою отримати спеціальність 5—6 розряду і середню освіту, чого не дає будівельний ліцей (3—4 розряд і вечірня школа).

По-третє, хто і як працевлаштує висококваліфікованих викладачів і майстрів вищого училища?

По-четверте, під чиїм патронатом збираються ігнорувати права та інтереси тисячі учнів, педагогів, батьків? Це і є оптимізація освітянської мережі?

По-п'яте ... По-шосте...

Ліс рубають — тріски летять?

Іван ІЛЛЯШ.

ФОТОФАКТ

Загартовування у дитсадку при Кам'янсько-Дніпровській санаторній школі-інтернаті Запорізької області.

Фото з архіву «Голосу України».

Державна екологічна Інспекція в Київській області оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:

1. Головний спеціаліст відділу бухгалтерського обліку та адміністративно-господарського забезпечення;
2. Головний спеціаліст відділу бухгалтерського обліку та адміністративно-господарського забезпечення;
3. Провідний спеціаліст відділу екологічного контролю та радіаційної безпеки на держкордоні ''Бориспіль-Аеропорт'' — державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області;
4. Головний спеціаліст відділу екологічного контролю за використанням ресурсів та ПЗФ — державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області:
5. Провідний спеціаліст відділу екологічного контролю за використанням ресурсів та ПЗФ державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області;
6. Провідний спеціаліст відділу екологічного контролю водних об'єктів, атмосферного повітря та поводження з відходами — державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області;
7. Провідний спеціаліст відділу екологічного контролю водних об'єктів, атмосферного повітря та поводження з відходами — державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області;
8. Головний спеціаліст відділу екологічного контролю водних об'єктів, атмосферного повітря та поводження з відходами — державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища в Київській області:
9. Провідний спеціаліст відділу кадрової роботи, контролю виконання, планування аналізу інспекційної діяльності, зв'язків з громадськістю та ЗМІ.

Вимоги до претендентів: громадяни України, вища освіта відповідного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра. Досвід роботи за фахом у державній службі на посаді провідного або головного спеціаліста не менш як три роки. Досконале володіння державною мовою, вміння працювати з комп'ютером на рівні досвідченого користувача.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування. Повна інформація про умови конкурсу, про основні функціональні обов'язки, розміру та умов оплати праці надається за телефоном 495-53-57 або за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, буд. № 43-б з 8.30 до 17.30, крім вихідних.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 04.11.2009 р. по справі № 50/668 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ялта-Сапфір» (03186, м. Київ, бульвар Чоколівський, буд. 19, код ЄДРПОУ 34713921) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ткачука Олександра Вікторовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 397362 від 03.12.2008 р.).

Заяви з кредиторськими вимогами до Банкрута приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 7, оф. 5.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 03.11.2009 року по справі № 7/408-09-5127 визнано банкрутом Приватне підприємство «ПРОМАКС-Х» (65059, м. Одеса, вул. Краснова, 11-б, кв. 10. Код ЄДРПОУ 36290286) і розпочато його ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Горячеву Г. В.

Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Господарським судом м. Києва (01033, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 05 жовтня 2009 р. порушено провадження по справі № 44/634-б про банкрутство дочірнього підприємства "Нарбутас Україна" (код ЄДРПОУ 24739804), що знаходиться за адресою: 03055, м. Київ, просп. Перемоги, 15-А ; р/р 2600042663 у ВАТ "СЕБ Банк", м. Київ, МФО 300175.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Долошка Олега Петровича (ліц. серії АБ № 176240 від 29.08.2005 р., 61022, м. Харків, а/с 4589).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія відкритого акціонерного товариства «Агротепломаш» повідомляє, що відповідно до рішення позачергових загальних зборів акціонерів від 30 жовтня 2009 року ВАТ «Агротепломаш» (код ЄДРПОУ 03563198, вул. Ковальська, 8, с. Березівка Житомирського району Житомирської області, Україна, 12411) припиняється шляхом ліквідації. Кредитори мають право заявити свої вимоги протягом двох місяців з дня публікації повідомлення про припинення.

Вимоги мають бути оформленні письмово і надіслані на ім'я ліквідаційної комісії за адресою: вул. Ковальська, 8, с. Березівка Житомирського району Житомирської області, Україна, 12411.

Ліквідаційна комісія ВАТ «Агротепломаш».

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 21 вересня 2009 року порушено провадження у справі № 5/257-09 р. про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма Удич» (юридична адреса: 23853, с. Удич Теплицького району Вінницької області, вул. Заводська, 1, р/р 26001300000776 у Вінницькій філії АКБ «Форум», м. Вінниця, МФО 302816, код ЄДРПОУ 34704744).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Глебова Василя Федоровича (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, ліцензія АВ № 158475, тел.: 67-33-66).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Азовський машинобудівний завод»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів ЗАТ «Азовський машинобудівний завод», які відбудуться об 11-00 год. 30 грудня 2009 р. за адресою: вул. Гагаріна, 7, м. Бердянськ Запорізької області.

Реєстрація акціонерів буде проводитися за вказаною адресою з 10-30 до 10-50 годин. Для реєстрації акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує особу (паспорт), представники акціонерів — документ, що посвідчує їх повноваження та особу.

Порядок денний:

1. Про обрання ревізійної комісії.

Генеральний директор ЗАТ «Азовський машинобудівний завод»

АКІБ "УкрСиббанк" оголошує про проведення відкритого конкурсу з вибору потенційних партнерів для поставки касового устаткування. Пропозиції приймаються до 13 листопала 2009 року включно. За довідками звертатися за телефоном (044) 537-49-40 www.ukrsibbank.com

---

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 03.11.2009 року по справі № 7/407-09-5126 визнано банкрутом Приватне підприємство «ТЕХТОРГ-СВІТ» (65125, м. Одеса, вул. Базарна, 29, кв. 2, код ЄДРПОУ 36343484) і розпочато його ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Горячеву Г. В.

Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 2.06.2009 р., по справі № 21/73 визнано банкрутом Дочірнє підприємство інвестиційно, фінансово, технологічно — виробничу компанію «Менеджмент кепітал техноплюс» литовського закритого акціонерного товариства «Мангрове» (82071, Львівська обл., м. Старосамбірський район, с. Стрільбичі, вул. Яблунева, 10, ідн. № 33465266 і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шандру Л. М. (ліцензія АБ № 307488 від 21.05.2007 р., проживає: м. Львів, вул. Кульпарківська, буд. 130, кв. 20).

Печатку та штампи банкрута вважати недійсними.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 04.11.09 р. по справі № Б-24/156-09 визнано банкрутом дочірнє підприємство "Балхім", Проммайданчик БЦШК, м. Балаклея, Харківська обл., код ЄДРПОУ 32506573.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р, 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Кегичівський райсуд Харківської обл. викликає представника "Кегичівський молочний завод", місце реєстрації: пров. Волошина, 1, с. Кегичівка, Харківської обл., а також Сліпак Людмилу Володимирівну, яка була зареєстрована по вул. Космонавтів, 30, с. Кегичівка, Харківської обл., та значиться такою, яка вибула в с. Чапаєве, Чутівського р-ну Полтавської обл., як відповідачів по цивільній справі № 2-290/09 за позовом ВАТ КБ "Надра" про стягнення заборгованості за кредитним договором в сумі 57722 грн 46 коп, також судового збору 577 грн 22 коп та витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи 250 грн, на судове засідання, яке відбудеться 27.11.09 року о 10.00 у приміщенні суду за адресою: 64003, Харківська обл., с. Кегичівка, вул. Миру, 26. Цим оголошенням викликається на судове засідання відповідач Кочергін Павло Михайлович. Явка відповідачів є обов'язковою. У разі неявки справа буде слухатись за їхньої відсутності в заочному порядку, на підставі наданих доказів.

Суддя С. В. Криворотов.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

09 листопада 2009 року внесено наступні зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду.

Відновлення членства тимчасового учасника **Акціонерний комерційний банк "Новий"** (м. Дніпропетровськ) у статусі учасника Фонду, свідоцтво учасника Фонду №117 від 09 листопада 2009 року.

Відновлення членства тимчасового учасника **Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "Преміум"** (м. Київ) у статусі учасника Фонду, свідоцтво учасника Фонду №189 від 09 листопада 2009 року.

06 листопада 2009 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду.

Учасник Фонду ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УНІКОМБАНК" (реєстраційний номер у Фонді №165 від 04.01.2003р., м. Донецьк) змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УНІКОМБАНК"** (свідоцтво учасника Фонду №155 від 06.11.2009). 0-800 308108 www.fg.org.ua

---

1. Замовник торгів: Закрите акціонерне товариство «Білоцерківська теплоелектроцентраль», код за ЄДРПОУ 30664834.

1.1. Поштова адреса замовника: 09114, Київська обл., м. Біла Церква, вул. П. Запорожця, 361.

1.2. Контактні: телефон/ф. (04563) 3-76-75, факс (04563) 3-71-24, e-mail: sve@bctec. kiev. ua

2. Інформація про предмет закупівлі: закупівля Трубки латунної ЛАМш 77-2- 0,06 25х1х6700 ГОСТ 494-69 в кількості 25 800 кг для конденсатора 50КЦС-4.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:

09114, Київська обл., м. Біла Церква, вул. П. Запорожця, 361, кабінет заступника директора з зовнішніх зв'язків, третій поверх адміністративного корпусу.

Тендерна документація буде направлена поштою, факсом, каналами електронної пошти, або безпосередньо виконавцю (за його бажанням) протягом трьох днів після отримання запиту про бажання прийняти участь у відкритих торгах за вищевказаною адресою.

4. Додаткова інформація: кінцевий термін подачі заявок на участь в тендері — 20 календарних днів з дня оприлюднення оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнав банкрутами: постановою від 13.10.2009 р. у справі № 31/156 - відсутнього боржника - ТЗОВ «Вододіл», м. Львів, вул. Милорадович, 6, кв. 2, код ЄДРПОУ 31363396; постановою від 27.10.2009 р. у справі № 8/102 - ТЗОВ «Промтех», Львівська обл., м. Жидачів, вул. Друкарська, 4, ЄДРПОУ 25553214.

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Липського С. І., ліцензія АВ № 307486 від 03 травня 2007 р. Адреса - 79013, м. Львів-13, а/с 4389.

За рішенням власника прийнято рішення про ліквідацію ТОВ «Ніжинбуд». Головою ліквідкомісії призначено Барило А. П. (код 2042003517). Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня публікації оголошення за адресою: ТОВ «Ніжинбуд» (код 34383090), вул. Радгоспна, 21, с. Крути Ніжинського р-ну Чернігівської обл., 16645.

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В. Чорновола, 29/32) від 14.10.2009 р. по справі № 11/1 визнано банкрутом селянське (фермерське) господарство «Зоря» (Кіровоградська область, Кіровоградський район, с. Володимирівка, вул. Куйбишева, 3, код ЄДРПОУ 32394949, п/р 26000420224980 в КОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 323293) і відкрито щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Охінченко Сергія Михайловича (ліцензія серія АВ № 307371 від 28.03.2007 р., адреса для листування: 25006, м. Кіровоград, а/с 1/14).

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) ухвалою від 06.11.2009 р. порушив справу про банкрутство № 4/73-Б КП «Житомирбудзамовник» (м. Житомир, код ЄДРПОУ 05395919), р/р 2600839801001 в ОПЕРВ ОУ ОБ м. ЖИТОМИР, МФО 311647.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Андреєву Ірину Володимирівну, ліцензія АВ № 456417 від 17.03.2009 р. Адреса для кореспонденції: 08703, Київська обл., м. Обухів, вул. Київська, буд. 180, кв. 96.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Херсонської області від 17.10.2006 р. по справі № 6/194-Б-06 визнано банкрутом Генічеське районне споживче товариство Херсонської облспоживспілки, ідентифікаційний код 01770898, узвіз Портовий, 6, м. Генічеськ Херсонської області. Ухвалою Суду від 20.10.2009 р. здійснення ліквідаційної процедури переведено за положенням ст. 22-32 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сєрову О. Ю., ліцензія Серії АБ № 216704, видана 09.02.2005 р.

Кредитори надсилають заяви з вимогами до боржника у 30-денний строк з дня публікації оголошення в офіційному друкованому органі на адресу господарського суду Херсонської області: вул. Горького, 18, м. Херсон, 73000, та ліквідатора: вул. Карла Лібкнехта, 6, к. 12, м. Каховка Херсонської області, 74800.

Закрите акціонерне товариство «Бердянський машинобудівний завод»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів ЗАТ «Бердянський машинобудівний завод», які відбудуться об 11-00 год. 30 грудня 2009 р. за адресою: вул. Гагаріна, 7, м. Бердянськ Запорізької області.

Реєстрація акціонерів буде проводитися за вказаною адресою з 10-30 до 10-50 годин. Для реєстрації акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує особу (паспорт), представники акціонерів — документ, що посвідчує їх повноваження та особу.

Порядок денний:

1. Про обрання ревізійної комісії.

Генеральний директор ЗАТ «Бердянський машинобудівний завод»

ПАРАД ПОРАД

№ 215 (4715) П'ЯТНИЦЯ, 13 ЛИСТОПАДА 2009

Сьогодні в Україні хмарно, дощі. Вітер південно–східний з переходом на південно–західний, 5—12 м/с. Температура в західних областях уночі та вдень 1—6 градусів тепла, у Карпатах близько 0, на решті території вночі зниження до 2—8 градусів тепла, вдень 5—14, на півдні вночі похолодає від 7—13 до 3—9, удень 7—12 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ЛИСТОПАДА

1804 (за ін. даними — 1801). Народився Іван Фундуклей, київський губернатор. На його кошти в 1862 р. було видано дослідження «Статистичний опис Київської губернії» в 3 томах. **1872.** Вийшло в світ перше видання «Азбуки» Льва Толстого. **1918.** Більшовицький уряд анулював Брестський мир. **1941.** У Маріуполі загинув, закатований гітлерівцями, знаний металург Макар Мазай. **1959.** Введено в дію Новокриворізький гірничо-збагачувальний комбінат. **1974.** Помер італійський кінорежисер Вітторіо Де Сіка (фільми «Викрадачі велосипедів», «Шлюб по-італійськи» та ін.).

УТЕПЛЮЄМОСЯ

Погода в домі

Хоч опалювальний сезон і почався, та й на вулиці ще немає особливих заморозків, все-таки не у всіх міських квартирах тепло й затишно. Тому, поки не вдарили морози, утеплюємо приміщення.

Звичайно ж, ідеальний варіант — це встановити у вашій квартирі металопластикові вікна. Найкраще робити це влітку. Не пізно й на початку осені, але точно не в листопаді. Тому, якщо з вікнами поки що не склалося — утеплюємося старими перевіреними методами.

Для дерев'яних вікон найкраще використовувати самоклейні ущільнювачі (продаються на базарах, у будівельних магазинах). Вони, на відміну

від поролону, надійніше захищають від холоду, не випадають при відкриванні вікна і клеяться втричі швидше.

Зверніть увагу на батареї. Ніщо не повинне заважати теплу від них проходити в кімнату. Багато хто завішує батареї білизною, шторами, закриває столами, а потім дивується — чому в кімнаті холодно. Залишайте ці опалювальні прилади відкритими!

Старий перевірений і надійний спосіб — приклейте до стіни за батареєю фольгу. Вона відбиватиме й поширюватиме тепло по всій кімнаті.

Не забувайте також, що багато залежить від вхідних дверей і балкона. Перші мають щільно зачинятися, не пропускаючи холод, а от балкон бажано засклити. Нехай на 3—5 градусів, але все-таки це підніме температуру в оселі.

Ірина ВОЛОШКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua).

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Цар прянощів

Кашмірський шафран славиться в усьому світі своїм високим вмістом кроцину (носія специфічного жовтого барвника). Його називають царем прянощів, адже варто додати трохи цієї приправи в страву, і вона набуває м'якого золотавого кольору і своєрідного запаху, краще засвоюється. Є версія, що це одна з найдавніших прянощів і одна з найдорожчих, котру раніше називали «червоним золотом».

Активно застосовують шафран і в медицині для лікування онкологічних захворювань, поліпшення мозкової активності, очищення крові й багато чого іншого.

Сама спеція — це висушені приймочки квіток крокусу. Щоб одержати кілограм шафрану, потрібно вручну обробити кілька сотень тисяч щойно розквітлих крокусів.

На знімку: жінки збирають квіти шафрану на полі в Пампоре, штат Джемму й Кашмір, Індія.

Фото СИНЬХУА/Укрінформ.

Мистецтво наслідувати природу

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Марія ГРИЦАЙ — завідувачка відділу природних методів оздоровлення у київському Інституті екології людини. Має дві вищі освіти — біологічну та екологічну. Її інтерес до фітотерапії пробудила бабуся, яка добре зналася на травах. Щоб зняти пануючий острах перед вірусами, Марія Петрівна розповіла про це доволі самостійне царство доклітинних форм.

Вірусів у природі — море, але лише маленький їх відсоток розшифровано наукою. Паразитичні живі системи нездатні розмножуватися поза клітиною. Вони всюдисущі і вражають тварин, рослини та людей з ослабленою імунною системою. Віруси — такий самий компонент довкілля, як вода чи повітря. У людському геномі виявлено понад дві тисячі відбитків генетичних програм вірусів і бактерій. Це означає, що віруси не просто вбудовуються в ДНК або в РНК, а й успадковуються.

Компроміс між агресором і фортецею

Марія Грицай переконана, що інтелігенті й фізично активні люди не хворіють на грип. Але нині у державі ганебно занедбана пропаганда здорового способу життя. На жаль, так повелося, що сучасна медицина опікується суто хворобами, а не їхньою профілактикою. Ще Гіппократ казав: «Медицина — це мистецтво наслідувати природу». Свіже повітря, ранкова зарядка, здорове харчування зробили б нас невразливими до вірусів, які постійно видозмінюються у природі. Якщо людина веде здоровий спосіб життя, дбає про екологію довкілля, то при зустрічі з вірусом відбувається розумний компроміс між агресором-вірусом і неприступною фортецею — організмом. Вірус приносить людині нову інформацію, але клітини сильного індивідуума не допускають їх розмноження в організмі, а використовують цю інформацію для особистого захисту. Є наукова гіпотеза про те, що саме віруси допомогли людині подолати найважчі епідемії, оскільки сприяли виробленню імунітету.

У природі не існує чогось однозначно доброго чи злого — всі складові гармонійно інтегровані в цілісну систему. Людство існувало, існує та існуватиме як маленька частка Матінки Природи.

Танцював хрін з гірчицею, а цибуля — з часником

На давні українські знання, нині відомі як аюрведа (наука про гармонійне життя), звертає увагу Марія Петрівна. Згідно з аюрведичною системою, звичайні пряно-ароматичні рослини спроможні допомогти людському організмові вистояти в найтяжчих ситуаціях.

— На підмогу при вірусних захворюваннях приходять природні антибіотики: куркума та імбир. До слова, це не якісь східні рослини, а наші, оспівані в українських піснях, — долучає нас до глибин народної мудрості Марія Петрівна. — Не забуваймо про корінь хріну, гірчицю, яка сприяє текучості жовчі. А жовч — це внутрішня система безпеки, що нейтралізує вплив агресивного середовища, виводить токсини. На прийом їжі додаємо по 1 г куркуми та 0,5 г імбиру. Коріандр та кориця є природними очисниками організму. Навіть слабенькі гомеопатичні дози — по 0,1 г гірчиці, перцю чилі, червоного і чорного — працюють надзвичайно ефективно. Пряно-ароматичні рослини — насіння гірчиці, цибулі-чорнушки, а також гвоздика, фенхель, кмин, мускатний горіх та наша гуньба (рос. пажитник, а на санскриті — шамбала) захищають слизові оболонки і одночасно протистоять інфекційним хворобам.

Розумна поведінка щодня

І знову про гігієну. Віруси тоді можуть нашкодити людині, коли в організмі звели собі кубельце глисти та найпростіші. А масові сплески інфекцій можливі тільки через антисанітарію навколо. На жаль, розумна поведінка з'являється, лише коли вже захворіли.

А чому б зранку не випити цибулинного настою (звечора подрібнити цибулю і залити водою)? Достатньо 1 стол. ложки. Або влаштуйте всій рідні ароматерапію по-українськи: натріть хрін і протягом двох хвилин вдихайте. А після повернення додому ніс промийте відваром буряка, додаючи 1 г солі на 50 мл. Відваром буряка — 200 мл з яблучним оцтом (1 ч. л.) — полощіть горло. А для санації всієї крові в організмі існує простий метод: до нерафінованої олії додаємо по 0,5 г кореня хріну

або 0,5 г кореня імбиру. Суміш смокчемо протягом 20 хвилин. Випльовуємо тільки в унітаз, бо в утвореній піні дуже багато токсичних речовин. Потім тричі прополіскуємо рот підсоленою водою. Обов'язкова чистка язика ложечкою, адже наш організм влаштований так, що на корінь язика постійно викидаються токсини, і ми маємо їх звідти видаляти, а не ковтати.

У період епідемії бажано не їсти плоди з родини пасльонових, передусім, крохмалисту картоплю. Замість неї — крупи: гречка, ячмінь, овес, пшоно, а також топінамбур. Каші здобрюємо топленим коров'ячим маслом. Щоб підвищити гемоглобін, їмо сочевицю. Особливо цінні дички-грушки та яблучка. Дикі яблука мають більше вітаміну С, ніж лимон, а споживання груш дає ясний розум, здорову статеву систему, чистить нирки.

Починати не з батога

Словом, ми ходимо нашим раєм із зав'язаними очима і нічого не бачимо. Тим часом наша земля — найблагодатніша для проживання людини, наші рослини тисячоліттями допомагали людині впоратися з усіма хворобами. Адже рослини в процесі еволюції виробили свій стійкий імунітет. Скажімо, шукаєте по аптеках імуномодулятори для підвищення захисних сил організму? Будь ласка: корінь аїру, часник, чабрець, розмарин справжній (вагітним протипоказаний), цвіт білої акації, первоцвіт весняний, оман високий (дивосил), меліса лікарська, цвіт липи, золототисячник малий, верба біла. Застосовуйте їх у сімейних чаюваннях!

А імуностимулятори діють як батіг. І потрібні, коли організм уже вийшов зі стадії гострого захворювання. До таких стимуляторів належать женьшень, елеутерокок, ялівець звичайний, ехінацея, деревій звичайний, золототисячник, кропива дводомна, полин гіркий, квіти бузини чорної та інші.

Щоб оздоровити націю, необхідно повернутися до праукраїнських традицій, впевнена Марія Грицай. Кожен мусить дбати про своє здоров'я сам. Наша культура, традиції набагато давніші, ніж усе європейське та американське, що намагаємося брати собі за взірець. Силою віри, злагодою з природою, повагою і любов'ю до ближніх можемо захистити себе і свою родину.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Репродукція картини Джозефіни ВОЛЛ.

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 02660 м. Київ, вул. Алма-Атинська, 2/1, тел. (044) 451-86-70

Зам 15568.

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

